د حضرت ایُوب کِتاب

حضرت ایُوب او د هغهٔ خاندان

١ ١ په یوه زمانه کښې د عُوض په مُلک کښې یو سړے
وو چې نوم یې ایُوب وو. دا یو بېداغه او نېک سړے وو، هغه
یو داسې کس وو چې د خُدائ پاک نه یرېدو او د بدۍ نه یې
ځان ساتلو. ٢ د هغهٔ اووهٔ زامن او درې لوڼه وې. ٣ د
هغهٔ سره اووهٔ زره ګډې، درې زره اوښان، د غوَیانو پینځهٔ
سوه قلبې، پینځهٔ سوه خرې وې او ډېر زیات نوکران یې وُو،
نو دے د مشرقی علاقې په خلقو کښې د ټولو نه زیات
مالداره وو. ٤ د هغهٔ زامنو په خپلو کورونو کښې وار په
وار مېلمستیا کوله، او هغوئ به خپلو درې واړو خویندو له
دعوت ورکولو چې د هغوئ سره خوراک څښاک وکړی.
٥ او کله به چې د مېلمستیا ورځ تېره شوه، نو ایُوب به
سحر وختی پاڅېدو او د هر یو بچی دپاره یې د ګناه نه د
پاکوالی سوزېدونکې نذرانه پېش کوله، ایُوب به همېشه دا کار
د دې دپاره کولو چې د هغهٔ خیال وو چې کېدے شی چې
زما بچو ګناه کړې وی او په خپلو زړُونو کښې یې خُدائ پاک
ته بدرد وئیلی وی.

د ایُوب په کردار حمله

٦ یو ځل آسمانی مخلوق راغلل چې خپل ځانونه د مالِک
خُدائ په مخکښې حاضر کړی او شېطان هم د هغوئ سره
راغلو. ٧ مالِک خُدائ شېطان ته وفرمائیل، ”تا څهٔ کول؟“

نو شېطان مالِک خُدائ ته ووئيل، ”زۀ په دُنيا کښې ګرځېدم
راګرځېدم.“ ۸ نو مالِک خُدائ شېطان ته وفرمائيل، ”ستا
زما د خِدمت کوونکی ايُوب په باره کښې څۀ خيال دے؟
ګوره په دُنيا کښې د هغۀ په شان هيڅ څوک هم نشته، هغه يو
بېداغه او نېک سړے دے چې هغه د خُدائ پاک نه يرېږی
او د بدۍ نه ځان ساتی.“ ۹ بيا شېطان مالِک خُدائ ته
ووئيل، ”آو، خو ايُوب په څۀ وجه د خُدائ پاک نه يرېږی؟
۱۰ تا هميشه د هغۀ، د هغۀ د کور او د هغۀ د هر څۀ
حِفاظت کړے دے، تا هغۀ له په هر کار کښې برکت ورکړے
دے او په دې مُلک کښې تا هغۀ له بېشمېره رَمې ورکړې
دی. ۱۱ خو کۀ تۀ اوس د هغۀ نه هغه هر څۀ واخلې نو هغه
به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی.“ ۱۲ نو مالِک
خُدائ شېطان ته وفرمائيل، ”بلکل ټيک ده د هغۀ سره چې هر
څۀ دی هغه ستا په اختيار کښې دی، خو چې هغه تباه نۀ
کړې.“ نو شېطان د مالِک خُدائ د حضور نه لاړو.

د حضرت ايُوب د بچو او د جائيداد ختمېدل

۱۳ يوه ورځ چې د هغۀ زامنو او لوڼو د خپل مشر ورور په
کور کښې روټۍ خوړله او مے يې څښل، ۱۴ نو يو پېغام
وړونکے ايُوب له راغلو او ورته يې ووئيل، ”غوَيانو يوې کولې
او خرې يې په څنګ کښې څرېدلې، ۱۵ او د سبائيانو څۀ
خلقو حمله وکړه او څاروی يې بوتلل او نوکران يې په تُوره
ووژل، يواځې زۀ ژوندے پاتې يم چې تا خبر کړم.“ ۱۶ هغۀ
لا خبرې ختمې کړې نۀ وې چې يو بل کس راغلو او وې
وئيل، ”د خُدائ پاک تندر د آسمان نه راوغورزېدو او ګډې او
نوکران يې وسوزول او هلاک يې کړل، يواځې زۀ ژوندے يم

چې تا خبر کړم.“ ۱۷ کله چې هغهٔ لا خبرې کولې، نو يو بل
کس راغلو او وې وئيل، ”کسديانو درې قبيلې جوړې کړې،
او حمله يې وکړه او اوښان يې بوتلل او نوکران يې په تُوره
باندې ووژل، يواځې زهٔ ژوندے پاتې يم چې تا خبر کړم.“ ۱۸
کله چې هغهٔ لا خبرې کولې، نو يو بل کس راغلو او وې وئيل،
”ستا زامنو او لوڼو د خپل مشر ورور په کور کښې خوراک
څښاک کولو، ۱۹ چې ناڅاپه د صحرا د طرف نه يوه لويه
هوا راغله او دې هوا د کور څلور واړه ګوټونه وخوځول او
کور ستا په بچو باندې راوغورزيدو او هغوئ مړهٔ شول،
يواځې زهٔ ژوندے پاتې يم چې تا خبر کړم.“ ۲۰ نو بيا ايُوب
پاڅېدو، خپله چُوغه يې وشلوله، خپل سر يې کل کړو او په
زمکه باندې يې سجده ولګوله. ۲۱ هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ د مور
نه خالى لاسونه پېدا وم او خالى لاسونه به د دې دُنيا نه ځم،
هر څهٔ ما له مالِک خُدائ راکړى وُو او مالِک خُدائ رانه
واپس واخستل، د مالِک خُدائ د نوم ثناء صِفت دې وى.“
۲۲ د دې هر څهٔ باوجود ايُوب په خُدائ پاک د اِلزام لګولو
ګناه ونهٔ کړه.

د شيطان په وسيله د حضرت ايُوب بيا آزميښت کول

۲ ۱ يو ځل آسمانى مخلوق راغلو چې خپل ځانونه د
مالِک خُدائ په مخکښې حاضر کړى او شيطان هم د هغوئ
سره راغلو. ۲ مالِک خُدائ شيطان ته وفرمائيل، ”تا څهٔ
کول؟“ نو شيطان ووئيل، ”زهٔ په زمکه ګرځېدم راګرځېدم.“
۳ نو مالِک خُدائ شيطان ته وفرمائيل، ”ستا زما د خِدمت

کوونکی ایُوب په باره کښې څۀ خیال دے؟ په زمکه باندې د هغۀ په شان هیڅ څوک هم نشته، هغه یو بې‌داغه او نیک سړے دے چې هغه د خُدائ پاک نه یرېږی او د بدئ نه ځان ساتی. هغه تر اوسه پورې په خپل صداقت کښې قائم دے، اګر چې تا زۀ د هغۀ خِلاف لمسولم، چې بغېر د څۀ وجې نه یې په غضب آخته کړم.“ ۴ بیا شیطان مالِک خُدائ ته ووئیل، ”خلق د خپل ژوند بچ کولو دپاره هر څۀ ورکوی. ۵ خو کۀ د هغۀ په بدن باندې تکلیف راولې، نو هغه به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی.“ ۶ نو مالِک خُدائ شیطان ته وفرمائیل، ”بلکل ټیک ده هغه ستا په اختیار کښې دے خو هغه ژوندے پرېږده.“ ۷ نو شیطان د مالِک خُدائ د حضور نه لاړو او په ایُوب باندې یې د سر نه تر پښو پورې خرابې دانې راوخېژولې. ۸ نو ایُوب د خاورې د مات لوښی یوه ټوټه واخستله او ځان یې وربانديې ګرولو او په ایرو باندې کښېناستو چې خپل خفګان څرګند کړی. ۹ نو ایُوب ته خپلې ښځې ووئیل، ”تر اوسه پورې تۀ لا په خپل صداقت قائم یې؟ په خُدائ پاک لعنتووایه او مړ شه.“ ۱۰ خو هغۀ خپلې ښځې ته وفرمائیل، ”تۀ خو لکه د کم عقلې ښځې په شان خبرې کوې، ولې مونږ به د خُدائ د طرفه صرف ښۀ څیزونه اخلو څۀ او هیڅکله به ترې نه بد نۀ اخلو؟“ خو د دې ټولو خبرو باوجود ایُوب د خُدائ پاک خِلاف یوه خبره هم ونۀ کړه.

د ایُوب درې ملګری

۱۱ نو چې کله د ایُوب درې ملګری د هغه ټولو مصیبتونو نه خبر شول کوم چې په ایُوب باندې راغلی وُو، نو هغوئ هر یو

د خپل خپل کور نه روان شول هغوئ په يو ځائ اِيُوب له
ورغلل چې د تسلىٔ خبرې ورته وکړی. د هغوئ نومونه دا
دی، اليفز تيمانى، بِلداد شوحى، او ضوفر نعماتى. ١٢ کله
چې هغوئ اِيُوب د لرې نه وليدلو، نو هغه د پېژندګلو نه وتے
وو خو چې کله يې وپېژندو نو په چغو چغو يې وژړل، هغوئ
د غم نه خپلې چُوغې وشلولې او په سر باندې يې خاورې
واچولې. ١٣ هغوئ د هغهٔ سره په زمکه باندې اووهٔ شپې او
اووهٔ ورځې ناست وُو او يو کس هم هغهٔ ته يوه خبره هم ونهٔ
کړه، ځکه چې هغوئ ته پته وه چې د هغهٔ تکليف ډېر زيات
دے.

د حضرت اِيُوب د خپل پېدا کېدو په ورځ باندې لعنت وئيل

٣ ١ د هغې نه پس اِيُوب خبرې شروع کړې او چې په
کومه ورځ باندې هغه پېدا شوے وو په هغې يې لعنت ووئيلو.
٢ اِيُوب وفرمائيل، ٣ ”هغه ورځ دې تباه شى چې په
کومه ورځ باندې زهٔ پېدا شوے وم او چې په کومه شپه زهٔ د
مور په ګېډه شوے وم نو هغه شپه دې لعنتى شى. ٤ هغه
ورځ دې تکه توره شى. لوئ خُدائ پاک دې پرې نظر نهٔ
اچوى، او رڼا دې پرې نهٔ راولى. ٥ توره دې شى او تکه
توره تيارهٔ دې پرې راشى. وريځې دې وربانديې پاتې شى، د
هغه ورځې تيارهٔ دې دا ويروى. ٦ تکه توره تيارهٔ دې هغه
شپه قابو کړى. هغه دې بيا هيڅکله د کال په ورځو کښې نهٔ
شى شمېرلے او په يوه مياشت کښې دې هم حِساب نهٔ کړے
شى. ٧ او هغه شپه دې شنډه شى، په هغه شپه کښې دې

هيڅ خوشحالي نهٔ وي. ﴿٨﴾ لعنت ويونکي دې هم په هغه ورځ لعنت ووائي، هغه څوک چې په سمندري بلاګانو راويښولو کښې ماهِر وي. ﴿٩﴾ د دې د سحر ستوري دې تور شي، هغه دې د رڼا په طمع وي، خو مِلاو دې ورته نهٔ شي، دا دې په سحر کښې د نمر شُغلې ونهٔ ويني، ﴿١٠﴾ لعنت دې وي په هغه شپه چې زما د مور حمل يې کېدو ته پرېښودو، او زهٔ يې د دې ټولو مصيبتونو دپاره پېدا کړم. ﴿١١﴾ زهٔ د پېدا کېدو په وخت ولې مړ نهٔ شوم، او د زېږېدنې په وخت مردار ولې نهٔ شوم؟ ﴿١٢﴾ زهٔ ولې د مور په غېږ کښې وم، هغې ولې ما له سينه راکړې ده؟ ﴿١٣﴾ کهٔ زهٔ مړ وے نو خاموش به وے، زهٔ به اودهٔ وے، او زهٔ به په آرام وے ﴿١٤﴾ د دُنيا د بادشاهانو او وزيرانو سره چې هغوئ د خپل ځان دپاره محلونه جوړ کړي وُو او اوس ترې نه کنډرات جوړ دي، ﴿١٥﴾ يا د شهزادګانو سره چې د هغوئ سره سرهٔ زر وي، چې هغوئ خپل کورونه د سپينو زرو نه ډک کړي وُو. ﴿١٦﴾ يا زهٔ د مړ پېدا شوي ماشوم په شان ولې ښخ نهٔ شوم، د هغه ماشوم په شان چې رڼا يې هيڅکله نهٔ وي ليدلې؟ ﴿١٧﴾ چرته چې بدعمله خلق تکليف نهٔ شي جوړولے، او ستړي خلق په آخر کښې آرام مومي. ﴿١٨﴾ چرته چې قېديان هم په آرام وي، او هغوئ د ظالمانو آواز نهٔ اوري. ﴿١٩﴾ غټ او واړهٔ هلته دي، او غلامان د خپلو نېکانو نه آزاد دي. ﴿٢٠﴾ چې څوک په مصيبت کښې وي هغه ولې ژوندي پرېږدي، او چې د چا ژوند د غمونو نه ډک وي نو هغهٔ له ژوند ولې ورکوي؟ ﴿٢١﴾ چې څوک مرګ غواړي، هغهٔ له نهٔ راځي، هغوئ دا د پټې خزانې نه زيات لټوي، ﴿٢٢﴾ کله چې هغوئ مړهٔ شي نو ډېر خوشحاله شي، او چې کله قبر له لاړ شي نو هغوئ خوشحاله شي. ﴿٢٣﴾ چې

ځوک لار نۀ شي ليدلے نو هغۀ له رڼا ولې ورکولے شي،
ځوک چې خُدائ پاک راګير کړے وى. ۲۴ ځکه چې د
روټۍ په ځائ ما ته اسويلى راځى، او زما فريادونه د اوبو په
شان تويَولے شى. ۲۵ چې زۀ د څۀ نه يرېږم نو هغه په ما
راځى، او چې د څۀ نه يرېږم نو هغه په ما راغورزيږى. ۲۶
زۀ په آرام نۀ يم او نۀ زۀ خاموش يم، زۀ پرېشانه يم، خو زما
مصيبت نۀ ختميږى.“

د اليفز خبرې

۴ ۱ بيا تيمانى اليفز په جواب کښې ووئيل، ۲ ”کۀ
ځوک تا ته يوه خبره وکړى نو تۀ به خفه کيږې څۀ؟ خو د
خبرو نه ځوک ځان منع کولے شى؟ ۳ ګوره، تا ډېرو
خلقو ته ښودنه کړې ده، تا کمزورى لاسونه تکړه کړى دى.
۴ ستا ډاډګيرنې خلق په خپلو پښو ودرولى دى. کوم خلق
چې په غورزېدو وُو هغوئ يې نېغ کړى دى. ۵ خو اوس
مصيبت په تا باندې راغلے دے او تۀ وارخطا يې، چې دا تا
له درنزدې شى نو تۀ پرېشانه شې. ۶ ستا اعتماد د خُدائ
پاک يره نۀ ده څۀ، او ستا نېک عمل تا له اُميد نۀ درکوى؟
۷ اوس دا سوچ وکړه، داسې ځوک شته چې بې‌ګناه وى او
تباه شى؟ او داسې ځوک صادق شته چې تباه شوے وى؟
۸ چې ځومره ما ته پته ده، چې چا دا بې‌اِنصافى کړې ده
چې چا مصيبت کَرلے دے، نو هغۀ مصيبت رېبلے دے.
۹ د خُدائ پاک د ساه په ذريعه هغوئ سزا موندلې ده، او
د هغۀ د غصې د زور په وجه هغوئ تباه شوى دى. ۱۰
بدعمله د ازمرى په شان غړمبيږى، خو خُدائ پاک هغوئ
غلى کوى او غاښونه يې ماتوى. ۱۱ لکه چې تکړه ازمرے د

ښکار د کمی په وجه هلاکيږی، او د دې واړهٔ بچی خوارهٔ
وارهٔ شی. ﴿١٢﴾ اوس ما ته پټ پټ يو خبر راغلو، او زما
غوږُونو ته د دې غلے شان آواز راغلو. ﴿١٣﴾ په نيمه شپه ما
يو يروونکے خوب وليدو، دا په هغه وخت وو چې خلق په
دروند خوب اودهٔ وُو، ﴿١۴﴾ يره او لړزان په ما باندې راغلل،
چې دې زما ټول بدن وخوځولو. ﴿١۵﴾ يو روح زما په وړاندې
تېر شو او زما په بدن وېښتهٔ نېغ ودرېدل. ﴿١۶﴾ هغه روح ولاړ
وو، خو ما ته پته نشته چې دا څهٔ وُو. زما د سترګو په
وړاندې يو شکل وو، هر څهٔ خاموش وُو، بيا ما يو آواز
واورېدو، ﴿١٧﴾ ولې انسان کولے شی چې د خُدائ پاک په
وړاندې صادق شی څهٔ؟ ولې انسان د خالِق نه زيات پاک
کېدے شی څهٔ؟ ﴿١٨﴾ تر دې پورې چې هغه په خپلو
خِدمتګارانو باندې هم اعتماد نهٔ کوی، او هغه د خپلو فرښتو
کار ته هم غلط وائی، ﴿١٩﴾ نو هغه به په انسان باندې څومره
کم اعتماد وکړی څوک چې د خاورې نه جوړ وی. نو څوک
چې د خاورى نه جوړ وی هغه به د پتنګ په شان په آسانئ
ذرې ذرې شی. ﴿٢٠﴾ سحر روغ وی او ماښام مړ شی. او
څوک هم پرې خبر نهٔ شی او د تل دپاره تباه شی. ﴿٢١﴾ د
هغوئ نه خپل ټول مال اخستے شوے دے، هغوئ په
جاهليت مرهٔ شی.

۵ ﴿١﴾ آواز وکړه، داسې څوک شته چې تا له جواب
درکړی؟ داسې يوه فرښته شته څهٔ چې د هغې نه مدد
وغواړې؟ ﴿٢﴾ په حقيقت کښې نفرت کم عقل خلق وژنی، او
حسد ساده خلق وژنی. ﴿٣﴾ ما دا ليدلی دی چې څهٔ کم عقل
خلق د لږ وخت دپاره کامياب وی، خو بيا ناڅاپه تباهی

وربانديږ راشي. ﴿۴﴾ د هغوئ د بچو دپاره به د پناه هيڅ امکان نۀ وی، او داسې به څوک نۀ وی چې په عدالت کښې يې خلاص کړی. ﴿۵﴾ اوږی خلق د کم عقلو فصلونه خوری، کۀ د هغۀ د پټو نه د حِفاظت دپاره ازغی هم تاو وی، لالچی خلق د هغوئ دولت ختم کړی. ﴿۶﴾ ځکه چې خفګان د زمکې نه نۀ راځی، او نۀ مصيبت د زمکې نه پېدا کيږی، ﴿۷﴾ خو انسانان د مصيبت دپاره داسې پېدا شوی دی لکه چې د اور بڅرکی بره الوځی. ﴿۸﴾ کۀ زۀ ستا په ځائ وے نو ما به خُدائ پاک لټولے، او خُدائ پاک ته به مې فرياد اورولے. ﴿۹﴾ هغه داسې لوئ لوئ کارونه کوی چې څوک وربانديږ نۀ پوهيږی، هغه بېشمېره عجيبه کارونه کوی. ﴿۱۰﴾ هغه په زمکه باندې باران ورَوی او هغه پټو ته اوبۀ رالېږی، ﴿۱۱﴾ چې څوک غريب وی نو خُدائ پاک يې مالداره کړی، او چې څوک غمژن وی نو خوشحالي ورکړی. ﴿۱۲﴾ هغه د چالاکو منصوبې ګډې وډې کړی، نو داسې د هغوئ په لاس کښې هيڅ کاميابی نۀ راځی. ﴿۱۳﴾ هغه هوښيار د خپلې چالاکۍ په جال کښې راګېروی، او چالاک خلق زر فنا شی. ﴿۱۴﴾ د ورځې په وخت په هغوئ تيارۀ راشی او د غرمې په وخت داسې تيندکونه خوری لکه چې شپه وی. ﴿۱۵﴾ خو هغه ضرورتمند خلق د مرګ نه بچ کوی، او د زورَور د زور نه يې بچ کوی. ﴿۱۶﴾ نو چې غريبانان اُميد ولری، او د بېاِنصافه خلقو خولې بندې کړے شی. ﴿۱۷﴾ چې خُدائ پاک څوک تيک کړی نو هغوئ څومره خوشحاله وی، نو په دې وجه د قادر خُدائ تربيت ته سپک مۀ ګورئ. ﴿۱۸﴾ کۀ هغه زخمی کول کوی، نو هغه يې مرهم پټۍ هم کوی، کۀ هغه وهل کوی، نو د هغۀ لاسونه يې علاج هم کوی. ﴿۱۹﴾ هغه به تاسو د شپږو

افتونو نه بچ کوی، او په اوؤم کښې به تاسو ته هيڅ نقصان نۀ رسيږی. (۲۰) په قحط کښې به هغه تاسو د مرګ نه په بيعه واخلی، او په جنګ کښې به مو د مرګ نه بچ کړی. (۲۱) تاسو به د سپکو خبرو نه بچ شئ، او چې کله تباهی راځی نو تاسو به نۀ يريږئ. (۲۲) په تباهۍ او قحط پورې به تاسو خندا کوئ، او د زمکې د ځنګلی ځناورو نه به نۀ يريږئ. (۲۳) تاسو چې کوم پټی کَرئ نو په هغې کښې به کاڼی نۀ وی، او ځنګلی ځناور به په تاسو حمله نۀ کوی. (۲۴) تاسو ته به پته ولګی چې ستاسو کور محفوظ دے، تاسو به وګورئ چې ستاسو د رَمو نه به هيڅ ورک نۀ وی. (۲۵) تاسو ته به پته ولګی چې ستاسو اولاد به ډير وی، داسې بې‌شميره لکه په زمکه چې واښۀ وی. (۲۶) تاسو به خپل قبر ته په بوډاتوب کښې ځئ، لکه چې د فصل ګيډۍ درمند ته په خپل موسم کښې راځی.
(۲۷) ګوره، زمونږه چې د عمر په حقله کومه تجربه ده، دا حقيقت دے. دا نصيحت واوره او په دې باندې عمل وکړه.“

د حضرت ايُوب خپل شکايت صحيح ګڼل

(۱)-(۲) ايُوب جواب ورکړو، ”کاش چې زما غم تللے شوے وے، او زما ټول مصيبتونه په تله کښې اچولے شوی وے. (۳) ځکه چې دا به د سمندر د شګو نه درانۀ وی، نو په دې وجه زما خبرې ګډې وډې وې. (۴) ځکه چې زۀ د قادر خُدائ په غشو باندې لګيدلے يم، د دې زهر زما په بدن کښې خوريږی، د خُدائ پاک افتونه په ما باندې راروان دی. (۵) ولې زۀ د شکايت کولو حق نۀ لرم؟ ولې ځنګلی خرونه او غوَيی آواز نۀ کوی څۀ چې کله هغوئ خوراک نۀ لری؟ (۶)

چې څهٔ څيز بې‌خونده وی نو هغه د مالګې نه بغېر خوړلے
شی څهٔ، يا د هګۍ په سپينو کښې څهٔ مزه شته؟ ۷ کله چې
زهٔ دې ته وګورم نو زما لوږه ختمه شی، په داسې خوراک زهٔ
بيماربږم. ۸ کاش چې زما خواست منظور شی، او خُدائ
پاک زما خواهش پوره کړی، ۹ زړهٔ مې غواړی چې تباه
مې کړی، او چې هغه خپل لاس راوړد کړی او ما ووژنی. ۱۰
دا به زما دپاره تسلی وی، زهٔ به په بې‌رحمه درد کښې هم
خوشحاله يم، ځکه چې ما به بيا هم د مقدسې هستۍ د خبرو
نه اِنکار نهٔ وی کړے. ۱۱ زما دومره طاقت نشته چې زهٔ دا
برداشت کړم، او چې زما څهٔ اُميد نشته نو بيا زهٔ ولې
ژوندے يم؟ ۱۲ زما طاقت لکه د کاڼو دے څهٔ؟ زما بدن د
اوسپنې نه جوړ دے څهٔ؟ ۱۳ په حقيقت کښې زهٔ د خپل
ځان سره د مدد کولو وس نهٔ لرم، او خلاصون زما نه تلے
دے. ۱۴ يو کس له په کار وی چې په خپل کمزوری دوست
باندې رحم وکړی، خو تاسو سره د قادر خُدائ يره نهٔ وی او
په ما اِلزام لګوئ. ۱۵ زما وروڼو، تاسو ما سره د خوړ په
شان دوکه بازی کوئ، چې کله باران نهٔ وی نو دا اوچ شی.
۱۶ چې د ويلې شوې واورې د اوبو نه ډک وی، ۱۷ خو د
ګرمۍ په وخت کښې دا اوبهٔ اوچې شی، کله چې ګرمی شی،
نو دا فنا شی. ۱۸ د اوبو لټولو دپاره قافلې خپلې لارې بدلې
کړی، خو د ځنګلو دپاره اوبهٔ نهٔ وی، نو هغوئ مړهٔ شی. ۱۹
د تيما قافلې دا اوبهٔ لټوی، او د شيبا مسافر دا اُميد لری چې
اوبهٔ به پيدا کړی. ۲۰ د قافلې يقين وی چې هغوئ به اوبهٔ
پيدا کړی، خو چې کله هلته ورسيږی نو هغوئ مايُوسه شی
او اُميد يې ختم شی. ۲۱ اوس تاسو هم د دې اوچ خوړ په
شان يئ چې بې‌کاره دے، تاسو زما مصيبت وليدلو او

ويرېدئ. ۲۲ ولې ما وئيلى دى څۀ، چې ما له تُحفه راکړئ؟
يا مې د پيسو دپاره تا ته کله مِنت کړے دے څۀ؟ ۲۳ يا دا
چې د دشمن د لاس نه مې بچ کړئ؟ يا د ظالمانو نه مې
خلاص کړئ؟ ۲۴ ما ته وښايئ او زۀ به خاموش شم، ما
پوهه کړئ چې زۀ څنګه په غلطه يم. ۲۵ رښتيا خبرې
څومره د درد نه ډکې وى. خو ستاسو د دې بحث نه مطلب
څۀ دے؟ ۲۶ ستاسو خيال دا دے څۀ چې زما خبرې به
صحيح کړئ، او د نا اُميده سړى خبرې بې‌مطلبه ګڼئ؟ ۲۷
تاسو به يتيمان هم خرڅ کړئ، او تاسو به د خپل دوست په
سر هم پيسې واخلئ. ۲۸ خو اوس ما ته وګورئ، ولې زۀ به
تاسو ته دروغ وايم څۀ؟ ۲۹ خپل سوچ بدل کړئ او
بې‌اِنصافه مۀ جوړېږئ، داسې وګڼئ چې زۀ په حقه يم. ۳۰
ستاسو څۀ خيال دے زۀ دروغ وايم څۀ؟ ستاسو په خيال
کښې زۀ په رښتيا او دروغو کښې فرق نۀ شم کولے؟

د حضرت ايُوب وينا: زما تکليفونه نۀ ختمېدونکى دى

7 ۱ بنى آدم په دُنيا کښې سخت محنت نۀ کوى څۀ، او د
هغوئ ژوند د مزدور په شان نۀ دے څۀ؟ ۲ لکه چې
غلامان د سورى په ارمان وى، او لکه مزدوران د خپلې
تنخواه په طمع وى. ۳ په مياشتو مياشتو زما څۀ مقصد
نشته، او د غم شپې ما له راکړے شوې دى. ۴ کله چې زۀ
څملم نو وايم چې، زۀ به کله پاڅم؟ خو شپه اوږده وى، او تر
سحر پورې په کټ کښې اوړم راوړم. ۵ زما بدن د دانو او
چينجو نه ډک دے، زما څرمن سخا شى او بيا وشلېږى. ۶

زما عُمر د سیلۍ په شان تېز روان دے، او په نااُمیدۍ کښې
ختمیږی. ۷ یاد ساته چې زما ژوند صرف یوه ساه ده، او
زما سترګې به بیا هیڅکله ښهٔ ورځ ونهٔ ګوری. ۸ تهٔ ما
اوس وینې خو بیا به مې ونهٔ ګورې، تهٔ به ما لټوې، خو زهٔ به
نهٔ یم. ۹ لکه څنګه چې وریځ کمه شی او فنا شی، نو چې
څوک لاندې قبر ته لاړ شی نو هغه ترې نه بیا هیڅکله نهٔ شی
راختلے، ۱۰ هغوئ بیا واپس خپلو کورونو ته نهٔ شی
راتلے، او هغوئ به هیڅکله نهٔ ښکاری. ۱۱ نو په دې وجه
زهٔ به خپله خولهٔ نهٔ بندوم، زهٔ به د خپل زړهٔ د درد اظهار
کوم، زما زړهٔ د غصې نه تاو کړے دے. ۱۲ زهٔ سمندری
بلا یم څهٔ؟ چې ما د نظر لاندې ساتې؟ ۱۳ زهٔ د دې دپاره
څملم چې آرام وکړم، د دې دپاره چې د درد نه خلاص شم.
۱۴ نو تهٔ بیا ما په خوبونو کښې یروې او په تصور کښې مې
یروې، ۱۵ نو زما دپاره د ساه بندېدل ښهٔ دی، د داسې کړاؤ
نه په مرګ خوشحال یم. ۱۶ زهٔ د خپل ژوند نه نفرت کوم،
زهٔ به همېشه ژوندے نهٔ یم. په دې لنډ تنګ ژوند کښې ما
پرېږده. ۱۷ بنی آدم څهٔ څیز دے، چې تهٔ یې دومره خاص
ګڼې، چې تهٔ هغوئ ته دومره توجو ورکوې، ۱۸ هر سحر یې
معائنه کوې، او هر وخت هغوئ معلوموې؟ ۱۹ تهٔ به ما له د
یوې لحظې موقع رانهٔ کړې چې ساه پکښې واخلم؟ ۲۰ اے
د بنیادمو لیدونکیه، کهٔ زهٔ ګناه کوم، نو په تا باندې څهٔ اثر
کوی؟ تا زهٔ ولې په نښه کړے یم؟ زهٔ په تا باندې بوج جوړ
شوے یم څهٔ؟ ۲۱ تهٔ زما غلطیانې ولې نهٔ معاف کوې او زما
ګناه ولې نهٔ لرې کوې؟ زهٔ به ډېر زر په لحد کښې پروت یم،
تهٔ به ما لټوې، خو زهٔ به مړ یم.“

د بِلداد وینا

٨ ١ بیا بِلداد شوحی ووئیل، ٢ ”ترڅو پورې به ته دا
خبرې کوې، او دا بک بک به جاری ساتې؟ ٣ خُدائ پاک
د اِنصاف نه نۀ اوړی. او د قادر خُدائ کارونه همېشه په حقه
وی. ٤ کۀ ستاسو بچو د هغۀ خِلاف ګناه کړې وی، نو
هغوئ ته به د هغې بدله مِلاو شوې وی. ٥ کۀ ته خُدائ
پاک ولټوې او قادر خُدائ ته په دُعا کښې سوال وکړې، ٦
کۀ ته صفا او صادق یې، نو هغه به په خپله راپاڅی او هغه به
تا له خپل صحیح مقام واپس درکړی. ٧ اګر چې ستا
شروع معمولی شان وه، خو په مستقبل کښې به مالدار شې.
٨ معلوماتو دپاره مخکښېنو نسلونو نه تپوس وکړه، او د
هغوئ چې کومې تجربې دی په هغې غور وکړه. ٩ ځکه
چې مونږ پرون پېدا شوی یُو او مونږ ته هیڅ پته نۀ لګی، ځکه
چې په زمکه باندې زمونږ وخت د سوری په شان روان دے.
١٠ خو پرېږده چې هوښیار مشران درته ښودنه وکړی، او د
هغوئ وینا ته غوږ نیسه. ١١ چرته چې اوبۀ نۀ وی نو هلته
لوخه نۀ را شنه کیږی، دا د اوبو نه بغیر نۀ کیږی. ١٢ او دا
لا شنه وی او رېبلے شوې نۀ وی، خو د نورو واښو نه زر
وچیږی. ١٣ نو چې څوک خُدائ پاک هېروی نو د هغوئ هم
دغه لار ده، چې څوک د خُدائ نه منکر وی نو د هغوئ اُمید
به ختم شی. ١٤ د هغوئ ایمان نازک وی، د هغوئ یقین د
جولا د جالې په شان وی. ١٥ چې څوک په دې جاله یقین
کوی نو هغوئ ته به دا جاله ټینګه نۀ شی، کۀ څوک ورپورې
ځان وترې، نو دا به یې برداشت نۀ کړی. ١٦ منکر کسان
داسې ښکاری چې په نمر کښې رازرغون وی، او د دې
ځانګې په باغ کښې خورې ورې وی. ١٧ د هغوئ جرړې د

کاڼو د ډېرى نه تاوېږى، او دا کاڼى کلک نيسى. ١٨ خو کۀ
هغوئ د خپل ځائ نه لرې کړې شى، نو بيا به هغوئ اِنکار
وکړى او وائى به چې ما تاسو کله هم نۀ يې ليدلے. ١٩
ګوره، د هغوئ خوشحالى به د لږ وخت دپاره وى، خو نور
بوټى راشنۀ شى او د دې ځائ ونيسى. ٢٠ ګوره، خُدائ
پاک به يو بېداغه کس نۀ رد کوى، او نۀ به د بدعمله خلقو
مدد وکړى. ٢١ هغه به بيا هم تاسو له خوشحالى درکړى، او
ستاسو خولې به د خندا نۀ ډکې کړى. ٢٢ چې څوک ستا نه
نفرت کوى نو هغوئ به په شرمونو وشرمېږى، او د بدکارانو
کور به تباه شى.“

د حضرت ايُوب جواب

٩ ١ نو ايُوب ورته په جواب کښې وفرمائيل، ٢ ”په
حقيقت کښې ما ته پته ده چې دا هم داسې ده، خو بنى آدم د
خُدائ پاک په مخکښې څنګه صادق کېدے شى؟ ٣ کۀ يو
کس د هغۀ سره لانجه کول وغواړى، نو هيڅ څوک به د هغۀ
د زرګونو سوالونو نه د يو جواب هم ورنۀ کړى. ٤ ځکه
چې هغه زورَور او د حِکمت خاوند دے او څوک هم چې د
هغۀ مخالفت کوى نو نقصان به اوچتوى. ٥ هغه ناڅاپه
غرونه خوځوى، او په غصه کښې يې تباه کوى، ٦ څوک
چې په زمکه زلزله راولى، او د دې بنيادونه خوځوى، ٧ کۀ
هغه حُکم وکړى نو نمر به راونۀ خېژى، او ستورى به ونۀ
ځلېږى، ٨ چا چې يواځې آسمانونه خوارۀ کړى دى چا
چې د سمندر چپې ايسارې کړې دى، ٩ چا چې تول
ستورى جوړ کړى دى، په دې کښې دب اکبر، جبار او ثريا

او جنوبی ستوری هم شامل دی. ۱۰ ځوک چې د عقل نه
بهر لوئ لوئ کارونه کوی، او بې‌شمېره عجیبه کارونه
کوی. ۱۱ ګوره، هغه زما نه تېر شو، خو زۀ هغه نۀ وینم،
هغه تېرېږی، خو زۀ د هغۀ په تلو نۀ پوهېږم. ۱۲ چې هغه
روح وباسی نو څوک یې منع کولے شی؟ څوک دا جرأت
کولے شی چې ورته ووائی چې تۀ څۀ کوې؟ ۱۳ خُدائ پاک
به د خپلې غصې نه نۀ اوړی، هغۀ سمندری بلاګانې هم د پښې
لاندې چخنې کړی دی. ۱۴ نو زۀ څوک یم چې هغۀ له
جواب ورکړم، او زۀ څوک یم چې د هغۀ سره بحث وکړم؟
۱۵ اګر چې زۀ بې‌ګناه یم او زۀ هغۀ له جواب نۀ شم
ورکولے، زۀ خپل قاضی ته صِرف د رحم درخواست کولے
شم. ۱۶ کۀ ما هغۀ ته آواز وکړو او هغۀ جواب راکړو، نو
زما یقین نۀ دے چې هغه به زما فریاد واوری. ۱۷ ځکه چې
هغۀ زۀ په طوفان وهلے یم، او هغه بار بار ما زخمی کوی،
۱۸ هغه به ما ساه اخستو ته پرې نۀ ږدی، خو زما ژوند به د
غمونو نه ډک کړی. ۱۹ کۀ دا د زور خبره وی، نو هغه
طاقتور دے. کۀ دا د اِنصاف خبره وی، نو هغه عدالت ته
څوک راغوښتے شی؟ ۲۰ اګر چې زۀ بې‌ګناه یم، خو زما
خپله خولۀ به ما مجرم کړی، اګر چې زۀ بې‌داغه یم، خو
خپله خولۀ به ما ګناهګار ثابِتوی. ۲۱ زۀ بې‌داغه یم، زۀ خپل
ځان هم نۀ پېژنم، زۀ خپل ژوند ته سپک ګورم. ۲۲ ګناهګار
او بې‌ګناه ټول د خُدائ پاک په نظر کښې یو شان دی نو ځکه
زۀ وایم، هغه بې‌داغه او بدکاره دواړه تباه کوی. ۲۳ کله چې
افت ناڅاپه مرګ راولی، نو هغه د بې‌ګناه په غم پورې ټوقې
کوی. ۲۴ ټوله دُنیا د بدکاره په لاس کښې ورکړے شوې ده،
خُدائ پاک د قاضیانو سترګې پټوی، کۀ هغه دا نۀ کوی نو بیا

يې څوک کوی، او دا څوک دے؟ ﴿٢٥﴾ زما ژوند د منډه
وهونکی نه تيز دے، دا په منډه روان دے او هيڅ خوشحالی
ورته نۀ ملاوېږی. ﴿٢٦﴾ زما ژوند د تېزې کشتۍ په شان روان
دے، داسې لکه چې باز په ښکار باندې غوټه شی. ﴿٢٧﴾ کۀ
اراده وکړم چې خپل شکايت پرېږدم، نو زۀ به خپل خفګان په
خوشحالۍ بدل کړم، ﴿٢٨﴾ زۀ د خپلو ټولو تکليفونو نه يرېږم،
ځکه چې زۀ په دې پوهيږم چې تاسو به ما بې ګناه ونۀ ګڼئ.
﴿٢٩﴾ چې زۀ مجرم ګڼلے شم، نو زۀ بيا بېفائدې خواری ولې
کوم؟ ﴿٣٠﴾ کۀ زۀ خپل ځان په واوره ووينځم او خپل لاسونه
په صابون پاک کړم، ﴿٣١﴾ خو تۀ به ما يوې ګنده کندې ته
وروغورزوې، او زما خپلې جامې به زما نه نفرت کوی. ﴿٣٢﴾
هغه زما په شان فانی انسان نۀ دے، نو ځکه نۀ ورسره بحث
کولے شم او نۀ يې د جرګې ځائ ته بوتلے شم. ﴿٣٣﴾ زمونږ
په مينځ کښې روغه کوونکے نشته، چې هغه زمونږ دواړو
روغه جوړه وکړی. ﴿٣٤﴾ کۀ مينځګړے ما د خُدائ پاک د
سزا نه بچ کړی نو زۀ به بيا په يره کښې ژوند نۀ تېروم. ﴿٣٥﴾
بيا به زۀ ډاډه خبرې کوم چې د هغۀ يره زما په زړۀ کښې نۀ
وی خو چې ترڅو پورې دا يره وی نو زۀ نۀ شم کولے.

د حضرت ايُوب د خپل ژوند نه نفرت

١٠ ﴿١﴾ زۀ د خپل ژوند نه نفرت کوم، زۀ به ډېر شکايتونه
کوم، زۀ به په مايوسۍ کښې خبرې کوم. ﴿٢﴾ زۀ به خُدائ
پاک ته ووايم چې ما مۀ رد کوه، او تۀ چې په ما کوم اِلزام
لګوې نو د هغې نه ما خبر کړه. ﴿٣﴾ دا تا ته ښۀ ښکاری، چې
ما په عذاب کړې، چې ما يعنې د خپلو لاسونو کار رد کړې

او د بدکارو خلقو منصوبو ته ښهٔ ووائې؟ ۴ ولې ستا نظر
د انسانانو په شان دے؟ تهٔ د انسان په شان کتل کوې څهٔ؟
۵ ستا عُمر زمونږ په شان لنډ دے څهٔ؟ یا ستا کالونه د
انسانانو د کالونو په شان دی څهٔ؟ ۶ چې تهٔ زما غلطۍ
معلوموې او زما ګناه لټوې، ۷ اګر چې تا ته پته ده چې زهٔ
بےګناه یم، او ستا د لاسونو نه مې هیڅ څوک نهٔ شی بچ
کولے. ۸ ستا لاسونو ما له صورت راکړو او جوړ یې
کړم، او اوس مې بېخی تباه کوې. ۹ هغه راپه یاد کړه چې
تا زهٔ د خټو نه جوړ کړم، او اوس به تهٔ ما بیا خاورې کوې؟
۱۰ تا زهٔ د مور په خېټه کړم او زما وجود دې جوړ کړو.
۱۱ تا زهٔ د غوښې او څرمنې نه جوړ کړم، او د هډُوکو او
پټهو په ذریعه دې یو ځائ وترلم. ۱۲ تا ما له ژوند او نهٔ
ختمېدونکې مینه راکړې ده، او تا زما د ژوند ښهٔ حِفاظت
کړے دے. ۱۳ خو اوس ما ته پته ولګېده چې تا د ډېر
وخت نه ما ته د نقصان دپاره پټه منصوبه جوړه کړې وه.
۱۴ کهٔ زهٔ ګناه وکړم نو تهٔ ما وینې، او زما ګناه تهٔ نهٔ معاف
کوې. ۱۵ کهٔ زهٔ بدکاره یم، نو ما غمژن کړه. او کهٔ زهٔ
صادق یم، نو خپل سر نهٔ شم اوچتولے، ځکه چې زهٔ د شرم
سره مخ شوے یم او په غمونو کښې ډوب یم. ۱۶ او کهٔ زهٔ
خپل سر اوچتوم، نو تهٔ د ازمری په شان زما ښکار کوې، او
خپل لوئ طاقت زما خِلاف استعمالوې. ۱۷ تهٔ خپل ګواهان
زما خِلاف بیا راتازه کړې، او خپله غصه زما خِلاف زیاتوې،
تهٔ زما خِلاف تازه دم فوجیان رالېږې. ۱۸ تا زهٔ د مور د
خېټې نه ولې راوویستلم؟ کاش چې زهٔ د خلقو د سترګو د
لیدو نه مخکښې مړ شوے وے. ۱۹ ښهٔ به دا وے چې د
سره پیدا شوے نهٔ وے او د مور د خېټې نه سیدها قبر ته
تلے وے. ۲۰ زما ژوند لنډ نهٔ دے څهٔ؟ ما پرېږده نو چې

داسې يو ساعت په آرام شم، ۲۱ خو چې زۀ لاړ شم او بيا
هيڅکله راواپس نۀ شم، چې تور او د تکې تورې تيارې مُلک
ته لاړ شم، ۲۲ د نيمې شپې په شان تيارۀ، د لانجو مُلک ته،
چرته چې رڼا هم د تيارې په شان وى.“

د ضوفر وينا

۱۱ ۱ بيا ضوفر نعماتى جواب ورکړو، ۲ ”د ډېرو
خبرو جواب په کار نۀ دے څۀ؟ ولې يو سړے په ډېرو خبرو
خپل ځان بېګناه ثابتولے شى څۀ؟ ۳ ستا فالتو خبرې دې
نور خلق غلى کړى څۀ؟ کله چې تۀ د چا سپکاوے کوې، نو
څوک به تا ته ګوته نۀ نيسى څۀ؟ ۴ ځکه چې تۀ وائې چې
زما عقيده ټيک ده، او زۀ د خُدائ پاک په نظر کښې صفا يم،
۵ کاش چې خُدائ پاک کلام کړے وے، او هغۀ تا ته
صفا وينا کړے وے، ۶ او هغه به تا ته د حِکمت رازُونه
وښائى. ځکه چې رښتينے حِکمت په ډېرو طريقو سره
حاصليږى. نو بيا پوهه شه چې خُدائ پاک تا له د هغې نه
کمه سزا درکوى چې څومره تۀ د ګناه په وجه حقدار يې.
۷ ولې تۀ د خُدائ پاک هغه پټې خبرې معلومولے شې؟ او
يا تۀ د قادر خُدائ حد معلومولے شې څۀ؟ ۸ دا حد د
آسمان نه اوچت دے، تۀ څۀ کولے شې؟ او د مرګ د کندې
نه ډُوب دے، تا ته څۀ پته ده؟ ۹ د دې پېمانه د زمکې نه
اوږده ده، او د سمندر نه پلنه ده. ۱۰ کۀ خُدائ پاک راشى
او تا په قيدخانه کښې واچوى، او هغه د اِنصاف دپاره عدالت
جوړ کړى، نو هغه څوک ايسارولے شى؟ ۱۱ ځکه چې هغۀ
ته پته ده چې څوک دوکه باز دے، او هغه يې د هرې ګناه نه

خبر وی. (۱۲) خو یو کم عقل کس به په هغه وخت هوښیار
شی، چې کله د یوې کوچانۍ نه یو انسان پیدا شی. (۱۳) کله
چې ستا خپل زړهٔ تیار شي، او لاسونه هغهٔ ته اوچت کړې
(۱۴) د ګناهونو نه ځان خلاص کړې، او بدعملی د خپل کور
نه ختمه کړې، (۱۵) نو یقیناً به بیا تهٔ خپل سر بغیر د څهٔ شرم
نه اوچت کړې، تهٔ به په امن کښې یې او نور به نهٔ یریږې. (۱۶)
تهٔ به خپل غم هېر کړې، او داسې به دې هېر شی لکه چې بیا
به دې هیڅ خیال کښې نهٔ راځی. (۱۷) او ستا ژوند به د غرمې
د نمر نه زیات روښانه وی، او تیارهٔ به دې هم د سحر د رڼا
په شان وی. (۱۸) او ستا به اعتماد پیدا شی، ځکه چې اُمید
شته، او تهٔ به بچ شې او په حِفاظت کښې به آرام کوې. (۱۹)
تهٔ به څملې او هیڅ څوک به تا نهٔ یروی، ډېر خلق به ستا نه د
مدد اُمید ساتی. (۲۰) خو د بد کاره خلقو سترګې به ړندې
شی، او هغوئ به د تېښتې ټولې لارې خطا کړی، او هغوئ به
صرف د مرګ په انتظار وی.“

د حضرت ایُوب جواب

۱۲ (۱) نو ایُوب جواب ورکړو، (۲) ”په دې کښې هیڅ
شک نشته چې تاسو په هر څهٔ پوهېږئ، او چې کله تاسو
مرئ نو ستاسو پوهه به تاسو سره ختمه شی. (۳) خو زهٔ هم
ستاسو په شان پوهه لرم، زهٔ ستاسو نه کم نهٔ یم، چې تاسو
څهٔ وایئ نو په دې باندې هر څوک پوهیږی. (۴) زهٔ د خپلو
دوستانو دپاره یوه مسخره یم، زهٔ چې خُدائ پاک ته آواز کوم
نو هغه زما آواز اوری، زهٔ یو داسې سړے یم چې صادق او
بېداغه یم، خو زهٔ مسخره جوړ شوے یم. (۵) کوم خلق چې

په آرام وی نو هغوئ په هغه چا پورې خندا کوی چې څوک په تکلیف کښې دی، او هغه خلقو له دیکه ورکوی د چا چې پښې ښوئیږی. ﴿٦﴾ د ډاکوانو کورونه په امن کښې وی، او چې څوک خُدائ پاک راپاروی نو هغه محفوظ وی، اګر چې هغوئ د خُدائ پاک په ځائ په خپل طاقت باندې بهروسه کوی. ﴿٧﴾ خو د ځناورو نه تپوس وکړئ او هغوئ به ستاسو رهنمائی وکړی، او په هوا کښې د مارغانو نه تپوس وکړئ، نو هغوئ به تاسو ته ښودنه وکړی، ﴿٨﴾ او د زمکې د بوټو نه تپوس وکړئ، نو دا به تاسو ته ښودنه وکړی، او د سمندر کبانو نه تپوس وکړئ نو هغه به تاسو ته دا بیان وکړی. ﴿٩﴾ ځکه چې هغوئ ټولو ته پته ده چې زما تکلیف د مالِک خُدائ د طرف نه دے. ﴿١٠﴾ د هغهٔ په لاس کښې د هر ژوندی څیز ژوند دے او د هغهٔ په لاس کښې د هر بشر ساه ده. ﴿١١﴾ ولې غوږونه د خبرو معائنه نهٔ کوی لکه څنګه چې ژبه د خوراک خوند معلوموی؟ ﴿١٢﴾ ولې حِکمت د سپین ږیرو سره نهٔ وی څهٔ؟ ولې زیات عُمر سره پوهه نهٔ راځی څهٔ؟ ﴿١٣﴾ حِکمت او طاقت د خُدائ پاک سره دی، د هغهٔ سره رهنمائی او پوهه شته دے. ﴿١٤﴾ چې هغه څهٔ وران کړی نو هیڅ څوک یې بیا نهٔ شی جوړولے، او چې هغه کوم سړے قیدی کړی نو هغه خلاصیدلے نهٔ شی. ﴿١٥﴾ کهٔ هغه باران ایسار کړی، نو زمکه به اوچه شی، کهٔ هغه اویهٔ راپریږدی، نو اویهٔ به زمکه تباه کړی. ﴿١٦﴾ طاقت او حِکمت د هغهٔ سره دے، دوکه خوړونکے او دوکه ورکوونکے د هغهٔ د اختیار لاندې دی. ﴿١٧﴾ هغه د مشرانو نه پوهه اخلی، او د قاضیانو نه کم عقلان جوړوی. ﴿١٨﴾ هغه د بادشاهانو نه اختیار واخلی، او د هغوئ نه غلامان جوړ کړی. ﴿١٩﴾ هغه اِمامان شړی او اختیار ترې

اخلی، او هغه طاقتور لرې کوی چې هر وخت يې حکومت
کړے وی. ۲۰ هغه اعتباری مشيران غلی کړی، د مشرانو نه
حِکمت يوسی. ۲۱ هغه شهزادګان سپک کړی، او هغه د
زورَورو زور اوبۀ کوی. ۲۲ هغه د قبر تيارۀ لرې کوی، او
هغه تکه توره تيارۀ په رڼا بدلوی. ۲۳ هغه قومونه تکړه کړی
او بيا يې تباه کړی، هغه قومونه لوئ کړی او بيا يې پريږدی.
۲۴ هغه د دُنيا د مشرانو نه پوهه ختموی، او پرې يې ږدی
چې سرګردانه او پريشانه ګرځی. ۲۵ هغه مشران په تيارۀ
کښې د ړندو په شان سرګردانه ګرځی، او د شرابی په شان
يې ځنګيدلے کړی.

۱۳

۱ ګوره، زما سترګو دا هر څۀ ليدلی دی، او زما
غوږُونو دا اوريدلی دی او پوهه شوے يم. ۲ چې تا ته د
څۀ پته ده نو ما ته هم د هغې پته ده، زۀ تا نه څۀ کم نۀ يم.
۳ خو زۀ به د قادر خُدائ سره خبره وکړم، او زۀ غواړم
چې هغۀ ته خپل ځان بې‌ګناه ثابت کړم. ۴ د حقيقت پټولو
دپاره تاسو دروغ وايئ، او تاسو د بې‌کاره طبيبانو په شان يئ.
۵ مړه کۀ تاسو خولې بندې کړئ، نو دا به ستاسو
عقلمندی وی. ۶ اوس تاسو زما بحث واورئ، او زما
زاری واورئ. ۷ تاسو هغه څۀ وايئ څۀ چې خُدائ پاک نۀ
دی وئيلی، او تاسو د هغۀ د خاطره د دوکې خبرې کوئ څۀ؟
۸ تاسو به د هغۀ طرفداری کوئ څۀ، تاسو به د خُدائ پاک
صفائی کوئ څۀ؟ ۹ دا به ستاسو دپاره ښۀ وی څۀ چې
هغه ستاسو آزميښت وکړی؟ يا تاسو هغه داسې دوکه کولے
شئ، لکه چې تاسو نور کسان دوکه کوئ؟ ۱۰ هغه به
بې‌شکه تاسو ورَټی کۀ تاسو په پټه طرفداری وکړئ. ۱۱ د
هغۀ د شان نه به تاسو يريږئ نه څۀ، او د هغۀ يره به په تاسو

باندې غالبه نهٔ شى؟ ۱۲ ستاسو قيصې او متلونه د ايرو په شان بې‌کاره دى، او ستاسو خبرې د ختې د لوښو په شان کچه دى. ۱۳ تاسو غلى شئ او ما له د خبرو کولو موقع راکړئ، نو چې څهٔ کيږى هغه دې په ما وشى. ۱۴ زهٔ به خپل ژوند په خطره کښې واچوم، او د خپل زړهٔ خبره به وکړم. ۱۵ کهٔ هغه ما وژنى هم خو زهٔ به په هغهٔ توکل کوم، او زهٔ به د هغهٔ په مخکښې خپله دفاع کوم. ۱۶ او داسې به زهٔ بچ شم ځکه چې زهٔ څهٔ کافر خو نهٔ يم کهٔ زهٔ وم نو بيا به زهٔ د هغهٔ په مخکښې نهٔ شوم ودرېدے. ۱۷ زما خبره په غور سره واورئ، او تاسو ما ته غوږ ونيسئ. ۱۸ گورئ، ما د خپلې خبرې تيارے کړے دے، ما ته پته ده چې زهٔ به بې‌گناه ثابت شم. ۱۹ څوک ما سره په دې باندې بحث کولے شى؟ کهٔ څوک ما غلط ثابت کړى نو زهٔ به خاموش شم او مړ به شم.

د حضرت اَيُوب خفگان

۲۰ اے خُدايه، ما له صِرف دوه څيزونه راکړه، نو بيا به زهٔ خپل ځان ستا نه نهٔ پټوم. ۲۱ خپله سزا زما نه لرې کړه، او په خپله يره باندې ما مهٔ يروه. ۲۲ بيا ما ته آواز وکړه او زهٔ به جواب درکړم، يا ما له اجازت راکړه چې خبرې وکړم او تهٔ ما له د هغې جواب راکړه. ۲۳ زما غلطيانې او زما گناهونه څومره دى؟ ما ته زما بغاوت او زما گناه وښايه.
۲۴ تهٔ خپل مخ ولې پټوې، او تهٔ ما خپل دشمن ولې گڼې؟
۲۵ زهٔ خو هيڅ هم نهٔ يم، نو تهٔ ما ولې يروې؟ زهٔ خو داسې يم لکه چې په هوا کښې پاڼې خوَرى دوړې الوځى. ۲۶ ځکه چې تهٔ زما خِلاف ترخې خبرې ليکې، او تهٔ ما له د ځوانۍ د گناه سزا راکوې. ۲۷ تهٔ زما پښې په زولنو کښې تړې، او تهٔ

زما په ټول چال چلن نظر ساتې، او زما د پښو چاپونه هم
معلوموې. ۲۸ زۀ د سخا څيزونو په شان خراب شوے يم، د
هغه جامو په شان چې چينجو خوړلې وى.

۱۴

۱ يو فانى انسان، د مور د خېټې نه پېدا، د يو څو
ورځو مېلمه او د تکليفونو نه ډک، ۲ د يو ګل په شان
راوټوکيږى او مړاوے شى، هغه د سورى په شان منډه وهى
زر زر ختميږى. ۳ تۀ په يو کمزورى مخلوق باندې نظر
ساتې؟ او تۀ ما سره عدالت کوې؟ ۴ د يو ناپاک څيز نه
څوک پاک څيز راويستلے شى؟ دا کار هيڅ څوک هم نۀ شى
کولے. ۵ ځکه چې د هغوئ د عُمر حد مقرر دے، او د
هغوئ د مياشتو شمېر تا ته معلوم دے، او دا تا مقررې کړې
دى او دا نۀ شى بدلېدلے، ۶ نو مونږ پرېږده چې آرام
وکړُو. مونږ د مزدورانو په شان يُو او مونږ پرېږده چې خپل
کار په خير ختم کړُو. ۷ کۀ يوه ونه هم راوغورزولے شى،
نو امکان شته دا به بيا راوشى، او د دې شنۀ کېدل به نۀ
ختميږى. ۸ اګر چې د دې جرړې په زمکه کښې زړيږى،
او د دې مونډ په زمکه کښې ورَستيږى، ۹ خو يو څاڅکى
اوبو سره به دا بيا را شنه شى، او د يوې نوې ونې په شان به
دا بيا څانګې ونيسى. ۱۰ خو چې انسان مړ شى نو طاقت
يې ختم شى، چې انسان ساه ورکړى نو بيا چرته وى؟ ۱۱
لکه څنګه چې د يو ډنډ اوبۀ کميږى، او په سيند کښې اوبۀ
اوچيږى، ۱۲ نو انسان په قبر کښې څملى او بيا نۀ راپاڅى،
چې ترڅو پورې آسمانونه ختم شوى نۀ وى، نو هغوئ به د
خپل خوب نه نۀ راپاڅى. ۱۳ کاش، چې تا زۀ په قبر کښې
پټ کړے وے، او چې تر هغې پورې دې زۀ فنا کړے وے

چې ستا غصه تېره شوې وي، او يا دې يو وخت مقرر
کړې وي چې زۀ دې راپه ياد شوې وي. ۱۴ چې انسان
ختم شی، نو هغه بيا ژوندې کېدې شی څۀ؟ زۀ به زما د
سخت محنت په دې ټولو ورځو کښې اِنتظار کوم تر هغې
پورې چې زما تکليف ختم شی. ۱۵ تۀ به ما ته آواز وکړې او
زۀ به جواب درکړم، تۀ به د هغه مخلوق ارمان وکړې چې تا
پېدا کړی دی. ۱۶ بيا به تۀ زما په هر قدم باندې نظر ساتې،
خو زما د ګناهونو حساب به نۀ کوې. ۱۷ زما ګناهونه به په
يوه بوجۍ کښې بند شوې وی، او تۀ به زما ټولې غلطيانې پټې
کړې. ۱۸ خو غر راوغورزيږی او ټوټې ټوټې شی، او غټ
غټ کانی د خپل ځائ نه وخوځيږی، ۱۹ اوبۀ کانی مږی،
او سېلاب د زمکې خاوره اوړی، نو داسې تۀ د انسان اُميد
تباه کوې. ۲۰ تۀ په هغوئ باندې تل غالب يې او هغوئ
ختميږی، تۀ د هغوئ شکلونه بدلوې او د مرګ په طرف يې
بوځې. ۲۱ کۀ د هغۀ بچو ته عزت مِلاو شی، نو هغۀ ته پته نۀ
لګی، او کۀ د هغۀ د بچو سپکاوې وشی نو هم هغۀ ته پته نۀ
لګی. ۲۲ هغۀ ته صِرف د خپل بدن درد محسوسيږی، او
هغه صرف په خپل غم کښې آخته وی.“

د اليفز وينا

۱۵ ۱ نو تيمانی اليفز جواب ورکړو، ۲ ”يو هوښيار
کس دې تشې خبرې وکړی څۀ، او هغه دې هسې بې‌مطلبه
خبرې وکړی څۀ؟ ۳ هغوئ دې په بې‌فائدې خبرو باندې
بحث کوی څۀ، يا په داسې خبرو باندې چې د هغې هيڅ
مقصد نۀ وی؟ ۴ خو تۀ د خُدائ پاک نه هيڅ يره نۀ لرې،

او د خُدائ پاک د عبادت لاره نيسي. (۵) ځکه چې ستا ګناه ستا ژبې ته ښودنه کوی، او تا د دوکه باز ژبه خوښه کړې ده. (۶) دا زۀ نۀ يم، خپله ژبه تا ته بد وائی، ستا خپله خولۀ ستا خِلاف ګواهی ورکوی. (۷) تۀ د بنی آدم د نسل وړومبے پيدا شوے کس يې څۀ؟ تۀ د غرونو نه مخکښې پيدا شوے يې څۀ؟ (۸) تا د خُدائ پاک د راز منصوبې واوريدې څۀ؟ او ستا څۀ خيال دے ولې تۀ يواځې هوښيار يې څۀ؟ (۹) تا سره داسې څۀ عِلم دے چې مونږ سره نشته؟ تۀ داسې په څۀ پوهيږې چې مونږ پرې نۀ پوهيږو؟ (۱۰) سپين‌ږيری او بوډاګان زمونږ په طرف باندې دی، کوم چې ستا د پلار نه ډير مشران دی. (۱۱) د خُدائ پاک تسلی ستا دپاره کمه ده څۀ؟ د هغۀ نرمې خبرې ستا دپاره کافی نۀ دی څۀ؟ (۱۲) تۀ د خپلو جذباتو نه کار ولې اخلې؟ او ستا رنګ ولې دومره سور دے (۱۳) چې خُدائ پاک ته غصه يې؟ او ستا د خولې نه داسې ګډې وډې خبرې وځی؟ (۱۴) بنی آدم څۀ وی، چې هغه صفا شی؟ او چې د ښځې نه پيدا شی، نو هغه صادق کيدے شی؟ (۱۵) ګوره، خُدائ پاک په خپلو فرښتو باندې هم اعتبار نۀ کوی، او د هغۀ په نظر کښې آسمانونه هم صفا نۀ دی، (۱۶) نو بيا به بنی آدم نور هم ګنده او ګناه ګار وی، څوک چې هر وخت په ګناه کښې آخته وی. (۱۷) کۀ تۀ زما خبرې ته غوږ کيږدې، نو زۀ به تا ته وښايم، او چې ما څۀ ليدلی وی نو زۀ به درته د هغې بيان وکړم. (۱۸) څۀ چې هوښيارانو وئيلی دی، نو د هغوئ پلار نيکۀ دا خبرې د هغوئ نه پټې نۀ دې ساتلې، (۱۹) کومو مشرانو له چې ډيره موده مخکښې دا مُلک ورکړے شو او چې په هغه وخت کښې لا غير قومونه نۀ وو راغلی. (۲۰) بدعمله خلق ټول عمر په خپل درد کړيږی، د

تکلیف کالونه په ظالمانو باندې راجمع شوی دی. ۲۱ د
هغوئ په غوږُونو کښې یروونکی آوازونه دی، د امن په وخت
کښې به په هغوئ باندې تباهی راشی. ۲۲ هغوئ تیارهٔ ته د
تلو همت نهٔ شی کولے، د هغوئ ژوند هر وخت په خطره
کښې وی. ۲۳ ټپوسان انتظار کوی چې د هغوئ غوښې
وخوری، او تباهی د هغوئ سر له راغلې ده، ۲۴ پرېشانی او
تکلیف هغوئ ویروی، او دا ځیزونه په هغوئ باندې غالِب
شی، داسې لکه چې یو بادشاه د جنګ دپاره تیار شی. ۲۵
ځکه چې هغوئ خپل لاسونه د خُدائ پاک خِلاف اوچت
کړل، او هغوئ د قادر خُدائ نه بغاوت وکړو. ۲۶ هغوئ د
هغهٔ خِلاف د سرکشئ سره حمله کوی، او یو غټ ډال
ورسره وی. ۲۷ دا بدعمله خلق درانهٔ او مالدار دی، د هغوئ
څټونه په وازګه باندې غټ شوی دی. ۲۸ هغوئ به په تباه
شوی ښارونو کښې ژوند تېروی، او په داسې کورَنو کښې چې
په هغې کښې هیڅ څوک هم نهٔ اوسیږی، داسې کورونه چې په
راغورزېدو بدل وی، ۲۹ هغوئ به نهٔ مالداره کیږی او د
هغوئ مال دولت به نهٔ پاتې کیږی، او هغوئ به د زمکې د مخ
نه ورک شی. ۳۰ هغوئ به د تیارې نه ونهٔ تښتی، لمبې به د
هغوئ ښانګې وسوزوی، او د هغوئ ژوند به داسې ختم شی
لکه چې هوا د ګلونو غوټئ ختموی. ۳۱ هغوئ دې نور خپل
ځان په فانی مالدارئ باندې نهٔ دوکه کوی، ځکه چې هغوئ به
تش لاس پاتې شی. ۳۲ د ونو په شان، چې کله دا ښې شنې
وی نو ووهلے شی، او د دې ښانګې بیا هیڅکله شنې نهٔ شی.
۳۳ او د هغوئ انګور چې لا کچه وی نو وبه غورزیږی، او د
زیتُونو د ونو په شان به خپلې د ګلونو غوټئ ضائع کړی. ۳۴
ځکه چې د خُدائ پاک نه د منکرو خلقو اولاد به نهٔ وی، او

څوک چې د رشوت سره مینه کوی نو اور به د هغوئ کورونه سوزوی. ۳۵ داسې خلق نورو ته د نقصان رسولو په سوچ کښې وی، هغوئ شیطانی کوی او د هغوئ زړونه د دوکې نه ډک وی.“

د حضرت ایُوب جواب

۱۶ ۱ بیا ایُوب جواب ورکړو، ۲ ”زۀ د دې څیزونو نه پخوا خبر یم، او ستاسو خبرې ما له تسلی نۀ راکوی. ۳ ستاسو د هوائی خبرو څۀ حد نشته څۀ؟ یا په څۀ وجه باندې تاسو خبرې نۀ بندوئ؟ ۴ کۀ تاسو زما په ځائ وئ نو هم ما ستاسو خِلاف لوئې لوئې خبرې جوړولے شوې، او ستاسو سپکاوے به مې کړے وے. ۵ خو کۀ دا زۀ وے، نو ما به ستاسو حوصله افزائی کړے وے. او ما به دا کوشش کړے وے چې ستاسو غم لرې کړم. ۶ خو کۀ زۀ د خپل ځان صفائی پېش کوم نو زۀ به په تکلیف کښې کېږم، خو کۀ زۀ خبرې نۀ کوم نو ما ته بیا هم ډېر تکلیف رارسیږی. ۷ اے خُدایه پاکه، زۀ اوس تا ډېر ستومانه کړے یم، تا زما مکمل خاندان تباه کړے دے. ۸ تا زۀ ګېر کړے یم، او دا زما خِلاف یو ثبوت دے، چې زۀ اوچ کلک او کمزورے شوے یم، او دا زما خِلاف ګواهی ورکوی. ۹ هغۀ د خپلې غصې په وجه زۀ خراب کړے یم او زما نه نفرت کوی، هغۀ ما ته خپل غاښونه چیچلی دی، زما دشمن د هغۀ سترګې زما خِلاف برندوی. ۱۰ خلق ما پورې خندا کوی، هغوئ په مسخرو کښې ما په مخ باندې وهی او زما خِلاف یې اتفاق کړے دے. ۱۱ خُدائ پاک ما د خُدائ نه منکرو خلقو له

ورکوی، او د بدعمله خلقو لاسونو ته مې حواله کوی. ⁽١٢⁾ زۀ صحيح سلامت وم او هغۀ زۀ دوه ټوټې کړم، هغۀ زۀ د ښټ نه ونيولم او ټوټې ټوټې يې کړم، هغۀ زۀ د خپلې نښې په توګه ودرولم. ⁽١٣⁾ د هغۀ غشى ويشتونکى زما نه تاو شول. هغۀ زما ګردې راوويستلې او په ما يې هيڅ رحم ونۀ کړو، هغۀ زما تريخے په زمکه بهر وغورزولو. ⁽١٤⁾ هغۀ زۀ بيا مات رامات کړم، هغۀ د يو جنګيالى په شان په ما باندې رامنډه کړه. ⁽١٥⁾ ما د ځان دپاره د ټاټ جامې ګنډلې دى، او هغۀ زۀ د خاورې په شان ميده کړے يم. ⁽١٦⁾ زما سترګې د ژړا نه سرې دى، او زما د سترګو ليمۀ تور شول. ⁽١٧⁾ اګر چې ما هيڅ ظلم زياتے نۀ دے کړے، او زما په دُعا کښې خلوص دے. ⁽١٨⁾ اے زمکې، زما وينه مۀ پټوه، او زما د اِنصاف فرياد دې څوک نۀ ختموى. ⁽١٩⁾ خو بيا هم په آسمان کښې داسې ذات شته چې هغه زما مل دے او هغه به بېشکه ووائى چې زۀ په حقه يم. ⁽٢٠⁾ زما مينځګړے زما دوست دے او زما سترګې خُدائ پاک ته اوښکې تويوى. ⁽٢١⁾ او زما دوست زما دپاره خُدائ پاک سره بحث کوى لکه څنګه چې يو سړے د خپل دوست دپاره مِنت زارى کوى. ⁽٢٢⁾ صِرف يو څو کاله به پاتې وى چې زۀ به په هغه سفر باندې روان شم چې د هغې نه واپس کېدل نشته.

د حضرت ايُوب د خپل آرام دپاره دُعا کول

١٧ ⁽١⁾ زما زور ختم شوے دے او زما ورځې لنډې شوې دى، او قبر زما دپاره تيار دے. ⁽٢⁾ زما نه ګېرچاپېره مسخرې کوونکى راتاو دى، او زۀ ګورم چې هغوئ ما ته

سپکې خبرې کوی. ٣ اے خُدايه پاکه، تهٔ زما ضمانت
وکړه، ځکه چې بل هيڅ څوک به زما ذمه واری وانهٔ خلی.
٤ ځکه چې تا د هغوئ په ذهنونو باندې پردې لګولې دی،
هغوئ مهٔ پرېږده چې په ما غالب شی. ٥ څوک چې د
خپلې فائدې دپاره دوستان دوکه کوی، نو د هغوئ د اولاد
سترګې به ړندې شی. ٦ خُدائ پاک زهٔ د خلقو دپاره د
خندا کړے يم، هغوئ زما په مخ باندې توکانې توکی. ٧ د
غم په وجه زما سترګې سرې شوې دی، او زما بدن اوچ
کلک شوے دے. ٨ کله چې نېکان خلق ما وګورى نو په
لړزان شی، او بې‌ګناه خلق د خُدائ پاک نه د منکرو خلقو
مخالفت کوی. ٩ خو صادقان د خپلې لارې نه نهٔ اوړی،
چې صادقان ورځ په ورځ نور هم تکړه کيږی. ١٠ اوس
تاسو ټول چرته ما ته څهٔ سمه خبره وکړئ، خو بيا به هم په
تاسو کښې يو هوښيار کس پيدا نهٔ کړم. ١١ زما دوران تېر
شو او زما منصوبې ناکامه شوې، زما نه زما اُميدونه ختم
شول. ١٢ هغوئ د شپې نه ورځ جوړوی، او رڼا ته تيارهٔ
وائی. ١٣ زهٔ د مرګ په طمع يم، او زهٔ به تل په تيارهٔ کښې
پروت يم، ١٤ کهٔ زهٔ قبر ته ووايم چې تهٔ زما پلار يې، او
چينجو ته ووايم چې تاسو زما مور يا خور يئ، ١٥ نو بيا زما
اُميد چرته دے؟ او دا چا ته ښکاری؟ ١٦ نو زما ټول
اُميدونه به په قبر کښې فنا شی؟ او زما ټول ارمانونه به
خاورې شی څهٔ؟"

د بِلداد وينا

١٨ ١ بيا شوحی بِلداد جواب ورکړو، ٢ "تر کومې

پورې به تهٔ خبرې کوې؟ د مطلب خبره کوه، نو بیا به مونږ
خبرې وکړُو. (٣) مونږ په ځناورو کښې ولې شمېرلے شُو؟
مونږ ستاسو په نظر کښې ولې کم عقلان یُو؟ (٤) تهٔ په غصه
کښې هسې خپل ځان سوزوې، ستا دپاره دې دُنیا پرېښودلے
شی څهٔ، یا غرونه دې ستا دپاره د خپل ځائ نه لرې کړے
شی څهٔ؟ (٥) په حقیقت کښې د بدعمله خلقو ډیوه ختمه
کړے شوې ده، او بیا به د هغې شُغلې بلې نهٔ شی. (٦) د
هغوئ په خیمه کښې رڼا په تیارهٔ بدله شوې ده، او د هغوئ
دپاسه ډیوه مړه کړے شوې ده. (٧) د هغوئ مضبوط
قدمونه خطا شوی دی، او د هغوئ خپلو منصوبو هغوئ
ناکامه کړی دی. (٨) ځکه چې هغوئ په یو جال کښې انښتی
دی، او هغوئ په یوه کنده کښې پرېوځی. (٩) د هغوئ پونده
په دام کښې ګېرېږی، او هغه یې کلک ونیسی. (١٠) یو جال په
زمکه کښې پټ دے، او د هغوئ په لاره کښې یو دام پټ
دے. (١١) هغوئ د هر طرف نه یرېږی، او چې چرته هم ځی
نو یره ورپسې وی. (١٢) د هغوئ طاقت د لوږې په وجه ختم
شوے دے، او تباهی د هغوئ د غلطۍ په انتظار کښې ده.
(١٣) بیماری د هغوئ څرمن خوری، او مرګ د هغوئ
اندامونه خوری. (١٤) چې په کومو خېمو کښې هغوئ په
حِفاظت کښې وُو نو هغوئ ویستلے شوی دی، او هغوئ د
دهشت بادشاه ته راوستلے شوی دی. (١٥) د هغوئ په خېمو
کښې هیڅ څوک هم پاتې نهٔ دی، او د هغوئ د کورونو دپاسه
د ګوګړو باران دے. (١٦) د هغوئ جرړې لاندې اوچې شوې
دی، او د هغوئ څانګې پاس مړاوې شوې دی. (١٧) د هغوئ
نوم به د زمکې نه ختم شی، او په لارو کوڅو کښې به د هغوئ
ذکر نهٔ کېږی. (١٨) هغوئ د رڼا نه تیارې ته دیکه کړے شوی

دی، او د دُنیا نه شړلے شوی دی. ۱۹ د هغوئ اولاد نشته، او د هغوئ د خاندان یو کس هم ژوندے پاتې شوے نۀ دے.
۲۰ د نمرخاتۀ طرف نه واخله تر نمرپرېواتۀ پورې چې
څوک هم د هغوئ د اَنجام نه خبرېږی، نو د یرې نه لړزیږی.
۲۱ دوئ به وائی چې دا د بدعمله خلقو کور دے، د هغه چا
څوک چې د خُدائ پاک نه منکر وی.“

د حضرت ايُوب جواب

۱۹ ۱ بیا ايُوب جواب ورکړو، ۲ ”تۀ به تر کومې پورې ما له تکلیف راکوې، او په خپلو خبرو به زما زړۀ غوڅوې؟ ۳ تا لس ځلې زما بےعزتی کړې ده، تۀ چې ما له کوم تکلیف راکوې په هغې تۀ شرمیږې نۀ څۀ؟ ۴ او کۀ دا رښتیا هم وی چې ما غلطی کړې ده، نو ستا په کښې څۀ کار دے؟ ۵ تۀ په خپل نظر کښې زما نه لوئ یې، زما تکلیف د ګناه د ثبوت دپاره استعمالوې. ۶ نو بیا پوهه شه چې خُدائ پاک زۀ په غلطه کړے یم، او زما نه ګېرچاپېره یې جال خور کړے دے. ۷ ګوره، زۀ د فریاد چغې هم وهم، خو څوک ما له جواب نۀ شی راکولے، زۀ په زوره زوره چغې وهم، خو اِنصاف نشته. ۸ خُدائ پاک زما لارې بندې کړې دی او زۀ خوځېدے نۀ شم، او هغۀ زما په لار کښې تیارې جوړې کړې دی. ۹ هغۀ زما نه عزت اخستے دے، او زما د سر نه یې تاج اخوا کړے دے. ۱۰ هغه د هر طرف نه ما راغورزوی او زۀ ختم یم، هغۀ د ونې په شان زما د اُمید جرړې راویستلې دی. ۱۱ هغه زما خِلاف سخت غصه شوے دے، او هغه مې خپل دشمن ګڼی. ۱۲ د هغۀ فوجیان

راغونډ شوي دي، هغوئ په ما باندې حملې دپاره لارې تيارې کړې دي. او زما د خېمې نه ګېرچاپېره يې خېمې لګولې دي.
۱۳ زما خپلوان ما نه ځان لرې ساتي، او زما دوستان زما خلاف شوي دي. ۱۴ زما خپلوانو او زما نزدې دوستانو زهٔ پرېښے او هېر کړے يم، ۱۵ زما په کور کښې مېلمنو زهٔ هېر کړے يم، زما وينځې ما پردے سړے ګڼي، زهٔ د هغوئ په نظر کښې يو مسافر يم. ۱۶ زهٔ چې خپل نوکر راوغواړم نو هغه ما له نهٔ راځي، زهٔ هغهٔ ته سوال زاري کوم. ۱۷ زما د خولې بوئ هم زما په ښځه باندې بد لګي، زما خپل خاندان زما نه نفرت کوي. ۱۸ واړهٔ ماشومان هم ما ته سپک ګوري، کله چې زهٔ هغوئ سره خبرې کول غواړم نو هغوئ ما ته شا کړي. ۱۹ زما نزدې ملګري زما نه نفرت کوي، او چې د چا سره ما مينه کوله نو هغوئ زما نه مخ اړولے دے.
۲۰ په ما کښې صرف هډوکي او څرمن پاتې دي او ډېر په مشکله د مرګ نه تښتېدلے يم. ۲۱ اے زما دوستانو، په ما باندې رحم وکړئ، په ما باندې رحم وکړئ، ځکه چې د خُدائ پاک ګزار زهٔ وهلے يم. ۲۲ تاسو د خُدائ پاک په شان ولې ما پسې يئ، تاسو زهٔ ښهٔ نهٔ يم کړولے څهٔ؟ ۲۳ کاش چې زما خبرې ليکلے شوے وے، کاش چې زما خبرې په يو کِتاب کښې بيان شوے وے. ۲۴ کاش چې د اوسپنې او د پيتلو د قلم سره دا خبرې په يو ګټ باندې د تل دپاره نقش شوے وے. ۲۵ زما يقين دے چې زما خلاصونکے ژوندے دے، او چې په آخر کښې به هغه د زمکې دپاسه ودرېږي، ۲۶ او چې کله زما څرمن بلکل ختمه شي، نو بيا به زهٔ په خپلو سترګو خُدائ پاک ووينم، ۲۷ زهٔ به هغه په خپله وګورم، او زهٔ به هغه په خپلو سترګو ووينم.

ما سره صرف هم دغه فکر دے. ﴿۲۸﴾ ستا حق نهٔ جوړيږی چې ما له تکليف راکوې، او وائې چې دا ستا خپله غلطی ده. ﴿۲۹﴾ د سزا نه پخپله يريږه ځکه چې ستا رويه د سزا لائقه ده، او بيا به تا ته پته ولګی چې حساب کِتاب شته.“

د ضوفر وينا

۲۰ ﴿۱﴾ بيا ضوفر نعماتی ورته ووئيل، ﴿۲﴾ ”زما زړهٔ وائی چې جواب درکړم، ځکه چې ستا خبرو زهٔ خفه کړے يم. ﴿۳﴾ تا چې څهٔ وفرمائيل هغه زما بےعزتی ده، او زما زړهٔ ما ته وائی چې جواب درکړم. ﴿۴﴾ تا ته د ډېر وخت نه د دې پته ده، د هغه وخت نه چې کله بنی آدم په زمکه پېدا شوے وو، ﴿۵﴾ د بدعمله کس کاميابی لنډه وی، او د خُدائ پاک نه منکرو خلقو خوشحالی د لږ وخت دپاره وی. ﴿۶﴾ کهٔ هغوئ د آسمانونو پورې هم اوچت شوی وی، او د هغوئ سرونه وريځو ته رسېدلی وی، ﴿۷﴾ هغوئ به د خپلو متيازو په شان د تل دپاره ختم شی، چا چې هغوئ ليدلی وی نو هغوئ به ووائی چې څهٔ شول؟ ﴿۸﴾ هغوئ به د يو خوب په شان تېر شی او ورک به شی، هغوئ به د شپې د خوب په شان فنا شی. ﴿۹﴾ کومو خلقو چې هغوئ ليدلی وی نو هغه به يې نور ونهٔ ګوری، او چې چرته اوسېدل نو د هغه ځائ خلق به يې ياد نهٔ کړی. ﴿۱۰﴾ د هغوئ د اولاد نه به هغه مال دولت واپس لاړ شی، چې کوم يې د غريبانانو نه اخستے وی. ﴿۱۱﴾ هغوئ به په ځوانۍ کښې مړهٔ شی او په خاورو کښې به ښخ شی. ﴿۱۲﴾ په بدعملۍ کښې خوند وی، او د دې خوند تر ډېر وخته پورې وی. ﴿۱۳﴾ او د خوږ څيز په شان يې په خولهٔ کښې د ډېر وخت پورې ساتی، ﴿۱۴﴾ خو ناګهانه د هغوئ خوراک په

خېته کښې تریخ شی، او د دې نه دننه زهر جوړ شی. ﴿۱۵﴾
هغوئ مال دولت تېر کړی خو بیا یې اولټې کړی، خُدائ پاک
د هغوئ دولت د هغوئ د خېټې نه واپس راوغورزوی. ﴿۱۶﴾
هغوئ به د مارانو زهر وخوری، او زهرژن مار به هغوئ
ووژنی. ﴿۱۷﴾ هغوئ به سیندونه ونۀ ګوری، هغه نِهرونه چې
شات او پئ په کښې بهیږی. ﴿۱۸﴾ د هغوئ ناجائزه ګټه به د
هغوئ نه واپس وځی، او په مال دولت باندې به خوشحالی
ونۀ کړی، ﴿۱۹﴾ ځکه چې هغوئ غریبانان وهلی دی او نهر یې
پرېښی دی، او د هغوئ کورونه یې قبضه کړی دی کوم چې
هغوئ نۀ دی جوړ کړی. ﴿۲۰﴾ د هغوئ د حرص ختمېدل
نشته، چې په څۀ خوشحالیږی نو د هغې نه به ورسره هیڅ
پاتې نۀ شی. ﴿۲۱﴾ هغوئ چې څۀ خوری نو د هغې نه هیڅ نۀ
پاتې کیږی، نو په دې وجه د هغوئ مالداری ختمیږی. ﴿۲۲﴾
کله چې هغوئ ښۀ کامیاب وی، نو د غم چپې به په هغوئ
باندې راشی. ﴿۲۳﴾ چې کله هغوئ خپلې خېټې ډکې کړی نو
خُدائ پاک دې په هغوئ باندې سخت قهر راولی، او دا قهر
دې په هغوئ لکه د ږلۍ راوریږی. ﴿۲۴﴾ هغوئ به د اوسپنې د
وسلې نه تښتی، خو د زېړو په غشی به هغوئ ولګی. ﴿۲۵﴾ هغه
غشے د هغوئ د ملا نه وویستلے شی، او دا غشے په وینه
سور وی، یره به په هغوئ باندې راشی. ﴿۲۶﴾ د هغوئ خزانه
به په تکه توره تیارۀ کښې پټه شی، یو داسې اور به هغوئ تباه
کړی چې هیچا بل کړے نۀ وی، او د هغوئ په کور کښې پاتې
هر څۀ به تباه شی. ﴿۲۷﴾ آسمانونه به د هغوئ ګناه ښکاره
کړی، او زمکه به د هغوئ خِلاف ګواهی ورکوی. ﴿۲۸﴾ یو
سېلاب به د هغۀ کور یوسی، د خُدائ پاک قهر به په هغوئ
سېلاب راولی. ﴿۲۹﴾ دا د خُدائ پاک د طرف نه د بدعمله

کسانو اَنجام دے، دا د هغوئ هغه ميراث دے چې د خُدائ
پاک د طرف نه يې فېصله شوې ده.“

د حضرت ايُوب جواب

۲۱ ۱ بيا ايُوب جواب ورکړو، ۲ ”زما خبرې په غور
سره واورئ، او دا دې تاسو له تسلى درکړى. ۳ ما پرېږدئ
چې خبرې وکړم، او چې خبرې ختمې کړم نو بيا تاسو داړې
چينګولے شئ. ۴ زما شکايت د خُدائ پاک نه دے د
انسانانو نه نۀ دے. او د دې بې‌صبرۍ ما سره ښۀ سبب شته.
۵ ما ته وګورئ او حېران شئ، او ګوته په خولۀ کښې
ونيسئ. ۶ کله چې زۀ په دې سوچ وکړم نو خفه شم، او
زما په بدن لړزان راشى. ۷ بدعمله خلق ولې ژوندى وى،
او پوخ عُمر ته ورسيږى او طاقتور شى؟ ۸ د هغوئ بچى د
هغوئ په وړاندې ودان شى، او د هغوئ نمسى د هغوئ په
موجودګۍ کښې آباد شى. ۹ د هغوئ کورونه د يرې نه بچ
وى، او خُدائ پاک هغوئ له سزا نۀ ورکوى. ۱۰ د هغوئ
غوَيے په مال کولو کښې هيڅکله نۀ ناکامه کيږى، د هغوئ
غوا بچى راوړى او يو هم نۀ ضائع کوى. ۱۱ د هغوئ
ماشومان د رَمو په شان ګرځى، او د هغوئ بچى د خوشحالۍ
نه ګډيږى. ۱۲ هغوئ د تمبل او د رباب سره سندرې وائى،
او د شپېلۍ د آواز سره خوشحالى کوى. ۱۳ هغوئ په
مالدارۍ کښې وخت تېروى، او په خير سره قبر ته ځى. ۱۴
هغوئ خُدائ پاک ته وائى چې مونږ پرېږده. زمونږ زړۀ نۀ
غواړى چې ستا تابعدارى وکړُو. ۱۵ قادر خُدائ څوک دے،
چې مونږ د هغۀ خِدمت وکړُو؟ او مونږ ته به څۀ فائده

راورسيږی چې مونږ هغۀ ته سوال وکړُو؟ ﴿١٦﴾ خو هغوئ په
خپل محنت سره نۀ دی مالداره شوی، د بدعمله کسانو
مشوره ما ته منظوره نۀ ده. ﴿١٧﴾ د بدعمله خلقو ډيوه څو
ځلې مړه کړے شوې وه؟ او څو ځلې په هغوئ باندې تباهی
راغلې وه. خُدائ پاک څو ځلې په خپله غصه کښې سزا
ورکوی؟ ﴿١٨﴾ هغوئ څو ځلې د هوا په مخکښې د خسنی په
شان شول، او څو ځلې د بوسو په شان طوفان يوړل؟ ﴿١٩﴾ تۀ
وائې چې، خُدائ پاک د هغوئ په وجه د هغوئ بچو له سزا
ورکوی. نو دا سزا دې هم هغوئ له ورکړے شی، چې پته
ورته ولګی. ﴿٢٠﴾ هغوئ دې په خپلو سترګو خپله تباهی
وګوری، او د قادر خُدائ غصه دې تېره کړی. ﴿٢١﴾ دا ځکه
چې کله هغوئ مړۀ شی نو دا فکر به ورسره نۀ وی چې په
خاندان يې څۀ کيږی. ﴿٢٢﴾ څوک خُدائ پاک ته ښودنه کولے
شی، هغه خُدائ پاک ته چې د غټو مرتبو لرونکو خلقو هم
عدالت کوی؟ ﴿٢٣﴾ څوک چې ښۀ په مالدارئ کښې مړ شی،
هغه په آرام او حِفاظت کښې وی، ﴿٢٤﴾ هغوئ ښۀ صحتمند
وی، او ښۀ غټ او تکړه وی. ﴿٢٥﴾ بل کس په سخته غريبئ
کښې مړ شی، او هيڅکله يې ښۀ ورځ نۀ وی ليدلې. ﴿٢٦﴾
هغوئ ټول يو شان مری او په خاورو کښې ښخيږی، او
هغوئ ټول د چينجو خوراک شی. ﴿٢٧﴾ ګوره، ما ته ستا د
سوچونو پته ده، او ما ته زما خِلاف ستا د منصوبو پته ده.
﴿٢٨﴾ تۀ به ما ته د مالدارو او بدعمله خلقو په حقله ووائې، د
چا کورونه چې د هغوئ د ګناهونو په وجه تباه شوی دی.
﴿٢٩﴾ خو تاسو هلته د موجودو خلقو نه تپوس ونۀ کړو، او د
هغوئ ګواهی مو ونۀ منله. ﴿٣٠﴾ چې بدعمله کسان د مصيبت
په وخت کښې خلاص شی، او د قهر په ورځ بچ کيږی. ﴿٣١﴾

څوک شته چې مخامخ ورباندې تنقید وکړی، او چې د خپل
عمل بدله ورکړی؟ ۳۲ کله چې هغوئ قبرستان ته یوړلے
شی، نو خلق به د هغوئ د قبر خیال ساتی. ۳۳ زرګونه
کسان د هغوئ په جنازه کښې شریک شی، او د عزت سره
خاورو ته وسپارلے شی. ۳۴ نو بیا به تهٔ ما له په تشو خبرو
باندې څنګه تسلی راکړې؟ ستا هر یو جواب د دروغو نه ډک
دے.“

د الیفز وینا

۲۲ ۱ بیا تیمانی الیفز جواب ورکړو، ۲ ”بنی آدم
خُدائ پاک له څهٔ فائده ورکولے شی؟ د ټولو نه هوښیار کس
هم د هغهٔ مدد کولے شی څهٔ؟ ۳ د قادر خُدائ دپاره به څهٔ
خوشحالی وی کهٔ تهٔ صادق شې، کهٔ ته خپل عملونه صفا
کړې نو هغهٔ له به څهٔ فائده ورکړی؟ ۴ چې تهٔ پرهیزګار یې
نو ځکه هغه په تا اِلزام لګوی او ولې ستا خِلاف د عدالت نه
کار اخلی څهٔ؟ ۵ نه، هغه وجه ده چې ستا بدعملی زیاته ده
او ستا د ګناهونو ختمېدل نشته. ۶ لکه چې تا د خپلو
ورونړو نه د قرض پیسې په زور اخستې دی، او تا د هغوئ نه
جامې ویستې دی او بربنډ دې پرېښی دی. ۷ تا تږو کسانو
له اوبهٔ نهٔ دی ورکړې، او تا د نهَرو کسانو نه روټئ ایساره
کړې ده. ۸ تا د خپل طاقت او حیثیت نه کار واخستلو او
په ټول مُلک دې قبضه وکړه. ۹ تا کونډې تش لاس لېږلې
دی، او یتیمان دې نااُمیده کړی دی. ۱۰ نو په دې وجه ستا
نه ګېرچاپېره دامونه دی، او یوه ناڅاپه یره به په تا باندې
غالبه شی، ۱۱ یا یوه داسې تیارهٔ چې تهٔ نور هیڅ نهٔ شې

لیدلے، د اوبو یو سیلاب به تا پټ کړی. ﴿١٢﴾ پاس په
آسمانونو کښې خُدائ پاک نشته څهٔ؟ پاس ستوری وګوره
چې څومره اوچت دی. ﴿١٣﴾ نو دا څکه تهٔ وائې چې تهٔ څهٔ
کوې نو خُدائ پاک ته پته نهٔ لګی، هغه په توره وریځ کښې
پټ دے نو هغه څنګه عدالت کولے شی؟ ﴿١٤﴾ تکه توره وریځ
د هغهٔ نه تاو شی نو هغه کتل نهٔ شی کولے، او هغه په عرش
باندې مزل کوی. ﴿١٥﴾ تهٔ به په هغه زړو لارو ځې څهٔ، چې په
کومو باندې بدعمله کسان تلل؟ ﴿١٦﴾ د هغوئ دوران راتلو نه
مخکښې سیلاب هغوئ لاهو کړل. ﴿١٧﴾ هغوئ خُدائ پاک ته
وئیلی وُو چې زمونږ نه قلار شه، او داسې یقین یې لرلو چې
قادر خُدائ د هغوئ هیڅ هم نهٔ شی کولے. ﴿١٨﴾ خو بیا هم
هغه خُدائ پاک وو چې دوئ یې مالداره کړل، نو څکه زهٔ د
بدعمله خلقو په خیالونو هیڅ غرض نهٔ ساتم. ﴿١٩﴾ صادقان د
بدعمله تباهی ګوری او خوشحالیږی، خو بې‌ګناه کسان دوئ
پورې خندا کوی. ﴿٢٠﴾ وائی چې زمونږ دشمنان څنګه تباه
شوی دی، او چې د هغوئ څهٔ پاتې وُو هغه اور تباه کړی دی.
﴿٢١﴾ خُدائ پاک ته خپل ځان حواله کړئ، او د هغهٔ سره
روغه وکړئ، او ستاسو هر کار به سم وی. ﴿٢٢﴾ د هغهٔ په
تعلیماتو عمل کوئ، او د هغهٔ خبرې زړهٔ ته کوزې کړئ. ﴿٢٣﴾
کهٔ تاسو قادر خُدائ ته راواپس شئ، نو تاسو به په خپل ځائ
باندې بیا ولګئ، کهٔ تاسو د خپل ژوند نه بدی وباسئ، ﴿٢٤﴾ کهٔ
تاسو سرهٔ زر خاورې وګڼئ، او د اوفیر سوچه سرهٔ زر د
سیند د کاڼو په شان وګڼئ، ﴿٢٥﴾ نو بیا قادر خُدائ په خپله
ستاسو د سرو زرو په شان دے او هغه ستاسو قیمتی سپین
زر دے. ﴿٢٦﴾ نو بیا به تاسو د قادر خُدائ سره خوشحاله
اوسئ، او د زړهٔ نه به هغهٔ سره ملاقات کولے شئ. ﴿٢٧﴾ نو

تاسو به هغهٔ ته سوال وکړئ او هغه به ستاسو سوال قبول کړی، او تاسو به خپل قسمونه پوره کړئ. ۲۸ تاسو به په هر کار کښې کامیاب یئ، او ستاسو لار به روښانه وی. ۲۹ کله چې خُدائ پاک خلق کمزوری کړی نو تهٔ وائې دا ځکه چې هغوئ مغروره وُو، خو په اصل کښې خُدائ پاک خلق په دې طريقې سره بچ کوی. ۳۰ ځکه چې خُدائ پاک بې‌ګناه خلق بچ کوی، کهٔ چرې تهٔ بې‌ګناه يې نو هغه به تا هم بچ کړی.“

د حضرت ايُوب جواب

۲۳ ۱ بيا ايُوب جواب ورکړو، ۲ ”زما شکايت په دې وخت کښې هم سخت دے، زهٔ سلګۍ وهم او خُدائ پاک بيا هم ما له سزا راکوی. ۳ کاش چې ما هغه موندلے شوے، نو زهٔ به د هغهٔ دربار ته تلے وم. ۴ زهٔ به خپله مسئله هغهٔ ته وړاندې کړم، او د هغهٔ په حضور کښې به ټول عرضونه پيش کړم. ۵ چې هغه ما له څهٔ جواب راکوی نو زهٔ به ورته غوږ ونيسم، او چې څهٔ راته وائی په هغې باندې به ځان پوهه کړم. ۶ د دومره لوئ طاقت سره به هغه زما مخالفت کوی څهٔ؟ خو نه داسې نهٔ ده، هغه به زما خبره په توجو سره واوری. ۷ يو نيک سړے د هغهٔ سره د خبرو کولو حق لری، او زما قاضی خُدائ پاک به مې د تل دپاره بې‌ګناه وګرځوی. ۸ ګوره چې زهٔ مخکښې ورشم نو هلته هم نهٔ وی او کهٔ شاته لاړ شم نو هلته هم نهٔ وی، ۹ نهٔ يې په ښې طرف موندے شم او نهٔ يې په ګس طرف موندے شم. ۱۰ خو هغهٔ ته د هغې لارې پته ده چې کومه ما اختيار کړې ده، او کله چې هغه ما وآزمائی نو زهٔ به د سرو زرو په شان صفا

یم. ١١ زۀ د هغۀ په نقشِ قدم روان وم، او زۀ هيڅکله د هغۀ
د لارې نه نۀ يم اوړيدلے. ١٢ زۀ تل د هغۀ په حُکمونو عمل
کوم، ما د هغۀ کلام د خپل ضروری خوراک نه هم زيات
قيمتی ګڼلے دے. ١٣ خو هغه بدلېدونکے نۀ دے، نو د هغۀ
فېصله څوک بدلولے شی؟ چې د هغۀ څۀ رضا وی نو هم
هغه کوی. ١٤ هغه چې زما دپاره کومه منصوبه لری نو هغه
به پوره کوی، او هغه زما دپاره ډېرې منصوبې لری. ١٥ نو
په دې وجه زۀ د هغۀ په حضور کښې يرېږم، کله چې زۀ په
دې سوچ کوم نو په يره کښې راګير شم. ١٦ خُدائ پاک زۀ
بېزړۀ کړے يم، او قادر خُدائ زۀ يرولے يم، ١٧ خو زۀ په
تيارۀ کښې راګير يم، او تکه توره تيارۀ زما نه راتاو ده.

د حضرت ايُوب په دُنيا کښې د ظلم شکايت کول

٢٤ ١ قادر خُدائ د عدالت دپاره وخت ولې نۀ
مقرروی؟ او د خُدائ پاک منونکی دا ولې نۀ ګوری چې هغه
د ګناهګارانو عدالت کوی؟ ٢ بدعمله کسان د حد د پولې
کاڼی لرې کوی، هغوئ څاروی پټ کړی او د خپلو رَمو سره
يې څروی. ٣ هغوئ د يتيم خر بوځی، او هغوئ د کونډې
غوَيے په ضمانت کښې بوځی. ٤ هغوئ ضرورتمند د
سړک نه ديکه کوی، او غريبانان دې ته مجبوروی چې ځان
پټ کړی. ٥ غريبانان لکه د ځنګلی خرونو په شان په
صحرا کښې خوراک لټوی، هغوئ د خپلو بچو دپاره په بل
ځائ کښې خوراک نۀ شی پيدا کولے. ٦ هغوئ پردے
پټے ريبی او هغوئ د بدعمله خلقو د انګورو په باغونو کښې
پاتې شوی انګور راټولوی. ٧ په يخنۍ کښې هغوئ ټوله شپه

برېنډ پراته وي، او په ځان اچولو دپاره ورسره هيڅ هم نه
وي. ⑧ هغوئ په غرونو کښې په بارانونو سره لامده وي، او
په کاڼو کښې پناه اخلي. ⑨ بدعمله خلق د کونډې ماشوم د
تی نه په زور لرې کوی، او د غريب ماشوم په ضمانت کښې
يوسی. ⑩ غريبانان د جامو نه بغېر برېنډ ګرځی، او په نهَرو
کولمو د خلقو رېبلے شوی ګېډی اوړی، ⑪ د زيتُونو د ونو
نه تېل وباسی خو د څَکلو اجازت ورته نه وی، هغوئ انګور
نچوړوی خو په خپله تږی وی. ⑫ چې څوک مری د هغوئ
فريادونه په ښار کښې اورېدے شی، او مالدار خلق چې
غريبانانو سره کوم ظلم زياتے کوی نو خُدائ پاک ورته هيڅ
توجو نه ورکوی. ⑬ هلته هغه څوک دی کوم چې د رڼا
خِلاف بغاوت کوی، او هغوئ د دې روښانه لارې نه خبر نه
دی نو ځکه هغوئ بې‌لارې شی. ⑭ قاتِل سحر وختی راپاځی
چې غريب او ضرورتمند ووژنی، او په تيارهٔ کښې غلا کوی.
⑮ زناکار هم د تيارې په اِنتظار کښې وی، خيال يې دا وی
چې د هيچا به په ما باندې نظر نه وی، او هغه مخ پټوی چې
څوک مې ونه پېژنی. ⑯ د شپې په وخت کښې غله د
کورونو کنډرې کوی، او د ورځې خوبونه کوی، او رڼا ته نه
راوځی. ⑰ ځکه چې توره شپه د هغوئ دپاره سحر دے، او
هغوئ د تورې تيارې د يرې سره عادت دی. ⑱ هغوئ د
اوبو په سر د زګ په شان فانی وی، د هغوئ په زمکه لعنت
وئيلے شوے دے نو په دې وجه خلق د انګورو باغونو ته نه
ځی. ⑲ قبر ګناه ګار داسې غيبوی لکه چې اوچ کالی او
ګرمی واوره غيبوی. ⑳ د هغوئ خپله مور به هغوئ هېر
کړی، او چينجو ته به هغوئ خوارهٔ ښکاره شی، او نور به
څوک هغوئ نه يادوی، نو بدعمله خلق داسې راپرېوځی لکه

چې په طوفان کښې ونه راپرېوځی. ۲۱ هغوئ د بې‌اولاده
مور سره ښګې کوی، او د کونډې سره ښهٔ نهٔ کوی. ۲۲ خو
خُدائ پاک طاقتور خلق د خپل قوت سره برباد کړی،
کېدے شی چې هغوئ د لږ وخت دپاره کامیاب شی خو د
هغوئ ژوند څهٔ اعتباری نهٔ وی. ۲۳ کېدے شی چې هغه
ورله امن ورکړی چې په حِفاظت سره ژوند تېروی، خو
هغوئ د خُدائ پاک د نظر لاندې وی. ۲۴ د لږ وخت دپاره
بدعمله مالداره وی، خو هغوئ بیا د واښو په شان اوچ شی،
هغوئ د فصل د سرونو په شان پرې کړے شی. ۲۵ کهٔ
داسې نهٔ وی نو څوک به ما دروغژن ثابت کړی، او چې
ښکاره کړی چې زهٔ څهٔ وایم نو هغه تشې خبرې دی؟"

د بِلداد وینا

۲۵ ۱ بیا شوحی بِلداد جواب ورکړو، ۲ "اختیار او
یره د خُدائ پاک سره دی، هغه په آسمانی بادشاهۍ کښې
امن قائموی. ۳ د هغهٔ آسمانی لښکر څوک شمارلے شی؟
د هغهٔ رڼا په چا باندې نهٔ ځلیږی؟ ۴ نو بنی آدم د خُدائ
پاک په مخکښې څنګه صادق کېدے شی؟ څوک چې د مور
نه پیدا شوے وی نو هغه کس څنګه صفا کېدے شی؟ ۵
ګوره، د هغهٔ په وړاندې ځلیدونکی سپوږمۍ او ستوری هیڅ
هم نهٔ دی. ۶ نو بیا انسان څهٔ څیز دے یو مېږے کهٔ یا یو
چینجے؟ د خُدائ پاک په نظر کښې د یو انسان څهٔ اهمیت
دے؟"

د حضرت ايُوب جواب

٢٦ ١ بيا ايُوب جواب ورکړو، ٢ ”تا د هغه چا مدد
څنګه وکړو چې هيڅ طاقت يې نۀ وو. تا هغه کس څنګه بچ
کړو چې هيڅ زور يې نۀ وو. ٣ تا يو کم عقل کس له څنګه
مشوره ورکړه، او نصيحت دې ورته وکړو. ٤ ستا څۀ
خيال دے چې څوک به ستا خبرې اورى، او تا ته دا خبرې
چا ښودلې دى؟“ ٥ ”د زمکې لاندې په اوبو کښې د مړو
روحونه لړزيږى. ٦ د مړو دُنيا خُدائ پاک ته ښکاره ده، او
د تباهۍ ځائ پټ نۀ دے. ٧ خُدائ پاک آسمان خور کړے
دے، او زمکه يې بغير د څۀ څيز نه راځوړنده کړې ده. ٨
هغه اوبۀ په خپله تينګه وريځ کښې راغونډوى، او وريځ د
دروند والى په وجه نۀ شليږى. ٩ هغه د سپوږمۍ مخ پټوى،
او په دې باندې د هغۀ وريځې خوَرې شى. ١٠ هغۀ د اوبو
دپاسه د آسمان لمن جوړه کړه، هغۀ د رڼا او تيارې په مينځ
کښې حد مقرر کړو. ١١ د آسمان بنيادونه ولړزيږى، او دا د
هغۀ په رټنه باندې ودرزيږى. ١٢ د خپل طاقت په ذريعه هغۀ
سمندر قلار کړو، او د خپلې پوهې په ذريعه يې سمندرى بلا
تباه کړه. ١٣ د هغۀ د ساه په ذريعه آسمان ښائسته شو، او
د هغۀ لاس تښتيدونکې بلا وشلوله. ١٤ دا د هغۀ د طاقت
معمولى کارنامې دى، دا د يو معمولى آواز په شان دے چې
مونږ اوريدلے وى. خو داسې څوک شته چې ورته د هغۀ د
دروند آواز د زور پته لګى؟“

د حضرت ايُوب آخرى بيان

۲۷

۱ ايُوب خپله خبره جارى وساتله، ۲ ”زۀ په
ژوندى خُدائ پاک قسم خورم، چا چې زما حقُونه اخستى
دى، او هغه قادر خُدائ چا چې زما ژوند تريخ کړے دے،
۳ چې ترڅو پورې زۀ ژوندے يم او چې د خُدائ پاک روح
په ما کښې وى، ۴ نو زما ژبه به غلطې خبرې ونۀ کړى، او
زما ژبه به دروغ ونۀ وائى. ۵ زۀ به هيڅکله دا ونۀ وايم چې
تۀ په حقه يې، ترڅو پورې چې مړ شوے نۀ يم نو صداقت به
ما کښې وى. ۶ زۀ به دا دعوىٰ هيڅکله پرې نۀ ږدم چې زۀ
بې‌ګناه يم، ځکه چې ټول عُمر زما ضمير صفا دے. ۷
څوک چې زما مخالفت کوى يا ما سره جګړې کوى نو
هغوئ ته دې د ګناهګارو او بدعملو په شان سزا مِلاو شى.
۸ ځکه چې د خُدائ نه د منکرو خلقو اُميد به څۀ وى چې
کله هغوئ د ژوند نه لاس وونيځى، کله چې خُدائ پاک د
هغوئ نه ژوند واخلى؟ ۹ چې کله مصيبت په هغوئ باندې
راشى نو خُدائ پاک به د هغوئ ژړا اورى څۀ؟ ۱۰ هغوئ به
د قادر خُدائ سره خوشحاله شى څۀ؟ هغوئ به هر وخت
خُدائ پاک ته آواز کولے شى څۀ؟ ۱۱ زۀ به تا ته د خُدائ
پاک د طاقت په حقله ښودنه وکړم، څۀ چې د قادر خُدائ
سره وى نو زۀ به هغه نۀ پټوم. ۱۲ تاسو دا هر څۀ په خپله
ليدلى دى، خو بيا هم تاسو ما ته دا فضول خبرې کوئ؟“ ۱۳
”دا د خُدائ پاک سره د بدعمله کسانو برخه ده، او دا هغه
ميراث دے چې ظالمانو ته د قادر خُدائ د طرف نه
ملاويږى، ۱۴ کۀ د هغوئ اولاد ډير هم وى، خو د هغوئ
بچى به په جنګ کښې او د لوږې نه مړۀ شى. ۱۵ څوک چې
پاتې وى نو هغوئ به په وبا مړۀ شى، او د هغوئ کونډې به هم
په هغوئ باندې ژړا ونۀ کړى. ۱۶ هغوئ سره سپين زر د

خاورو نه زيات دی، او بې‌حسابه جامې ورسره دی، ١٧
هغوئ به دا رايوځائ کړی، خو نېکان به دا واغوندی، او
بې‌ګناه کسان به سپين زر په خپلو کښې تقسيم کړی. ١٨
بدعمله کسان خپل کورونه د جالو په شان داسې کمزوری
جوړوی، لکه چې څوکيداران څپر جوړوی. ١٩ هغوئ به د
دولت سره څملی، خو چې سترګې وغړوی، نو مال به يې
ختم وی. ٢٠ يره د سېلاب په شان په هغوئ باندې غالبه
شی، او د شپې طوفان يې يوسی. ٢١ د نمرخاتهٔ طرف هوا
هغوئ اوچت کړی او هغوئ ختم شی، او دا هوا يې په مخه
يوسی. ٢٢ دا په بې‌رحمئ سره په هغوئ باندې راوغورزيږی،
اګر چې هغوئ د تښتېدو پوره کوشش کوی. ٢٣ هوا په
هغوئ پسې داسې شور جوړوی لکه چې سړے په چا پورې
خندا کوی.“

د عقل او حِکمت په حقله د حضرت ايُوب بيان

٢٨ ١ ”بې‌شکه چې د سپينو زرو يو کان وی، او د سرو
زرو د صفا کولو دپاره يو ځائ وی. ٢ اوسپنه د زمکې نه
راويستلے شی، او د کاڼو نه ويلې شوې تانبه راوځی. ٣
انسان په تيارهٔ کښې رڼا ځلوی، او د دُنيا آخری حد
معلوموی، او د زمکې لاندې په تيارهٔ کښې قيمتی کاڼی لټوی.
٤ هغوئ د انسان د اوسېدو نه لرې په زمکه کښې
سورنګونه جوړوی، هغوئ په کان کښې په پړو باندې کوزيږی
او خېژی. ٥ په دې زمکه پاس خوراک لوئيږی خو دا زمکه
لاندې داسې ده لکه د اور. ٦ د دې زمکې په کاڼو کښې نيلم
شته، او د دې په خاوره کښې سرهٔ زر پراتهٔ دی. ٧ د هغه

خزانې لار يو ښکاری مارغۀ ته هم نۀ ده معلومه، او نۀ باز
هغه ليدلې ده. ۸ ځنګلی ځناورو په هغې باندې قدم نۀ دے
ايښے، او زمرے په هغې باندې تېر شوے نۀ دے. ۹ بنی
آدم په سختو کاڼو کښې کار کوی، او د غرونو بېخونه اړَوی.
۱۰ هغوئ په کاڼو کښې سورنګونه جوړوی، او هغوئ قيمتی
کاڼی پيدا کوی. ۱۱ هغوئ د دريابونو بېخونه لټوی، او هغوئ
پټ څيزونه رڼا ته راوباسی. ۱۲ خو هغوئ ته پته نشته چې
حِکمت به چرته ملاويږی؟ او د پوهې ځائ چرته دے؟ ۱۳
بنی آدم د دې د قيمت نه خبر نۀ دے، او دا په دې دُنيا کښې
نۀ ملاويږی. ۱۴ سمندر وائی چې دا په ما کښې نشته، او
درياب وائی چې دا په ما کښې نشته. ۱۵ نۀ دا په سپينو زرو
اخستلے شی، او نۀ دا په سرو زرو اخستلے شی. ۱۶ د
اوفير سرۀ زر د دې قيمت نۀ شی پوره کولے، نۀ يې اونيکس
کاڼی او نۀ يې نيلم کاڼی پوره کولے شی. ۱۷ سرۀ زر او
قيمتی کاڼی د حِکمت برابر نۀ شی کېدے، او نۀ دا د سوچه
سرو زرو په کالو باندې بدلولے شی. ۱۸ مرجان او بلور
غمی هيڅ هم نۀ دی، د حِکمت قيمت د ملغلرو نه اوچت
دے. ۱۹ د ايتهوپيا طوپاز د دې برابر نۀ دے، او نۀ سوچه
سرۀ زر د دې قيمت پوره کولے شی. ۲۰ نو بيا حِکمت د
کوم ځائ نه راځی؟ او د پوهې مقام چرته دے؟ ۲۱ دا د ټول
مخلوق د سترګو نه پناه دے، او د هوا د مارغانو نه پټ دے.
۲۲ په عالمِ ارواح کښې صرف د دې افواه اورېدلے شوې
ده. ۲۳ صرف خُدائ پاک د حِکمت په طريقه پوهه دے، او
هغۀ ته د دې د مقام پته ده. ۲۴ ځکه چې هغه ټولې دُنيا ته
ګوری، او هغه د آسمانونو لاندې هر يو څيز وينی. ۲۵ کله
چې هغۀ هوا ته طاقت ورکړو، او په وريځو کښې يې باران

کېښودو، ۲۶ کله چې هغۀ د باران دپاره اصُول مقرر کړل،
او د تندر دپاره يې يوه لاره مقرره کړه، ۲۷ بيا هغۀ حِکمت
وليدو او د دې اندازه يې واخستله، هغۀ دا تيار کړو او ښۀ يې
وکتلو. ۲۸ او هغۀ بنيادمو ته وفرمائيل، چې د مالِک خُدائ
نه يره کښې حِکمت دے، او بدعملۍ پرېښودل عقلمندی ده.“

د حضرت ايُوب خپله صفائی پېش کول

۲۹ ۱ ايُوب خپله خبره بيا شروع کړه او وې فرمائيل،
۲ ”کاش چې تېر عُمر زما بيا راغلے وے، چې په کوم
وخت کښې د خُدائ پاک په ما باندې نظر وو، ۳ هغۀ ما ته
رڼا کړه کله چې زۀ په تيارۀ کښې ګرځېدم. ۴ کله چې زۀ
په ځوانئ کښې وم، او د خُدائ پاک د دوستئ نظر زما په
کور باندې وو، ۵ کله چې قادر خُدائ زما مل وو، او زما
بچې زما نه ګېرچاپېره تاو وُو، ۶ کله چې ما کره پئ ډېر
تېر وُو، او ما کره تېل د نِهرونو په شان بهېدل. ۷ کله چې
زۀ د ښار دروازې ته تلم، او د جرګې په ځائ کښې به د
عزتمندو مشرانو سره کښېناستم، ۸ نو ځوانان به پاڅېدل
او لا به ړل، او بوډاګان به اوچت شول او وبه درېدل، ۹
مشران خلق به چپ شول، او په خپلو خُلو به يې لاسونه
کېښودل. ۱۰ د خانانو آوازونه به غلی شول، او د هغوئ د
خولې نه به يوه خبره هم نۀ وتله. ۱۱ هر چا به چې زما په
حقله اورېدل نو هغوئ به زما صِفت کولو. چې هر چا به زۀ
ليدلم نو هغوئ به زما ښۀ وئيل. ۱۲ کله به چې غريبانانو څۀ
غوښتل نو ما به يې مدد کولو، او د حاجتمندو يتيمانانو
مرسته به مې کوله. ۱۳ چې څوک به سخت غمژن وُو نو

هغوئ به زما ښۀ وئيل، او زما په وجه به کونډو د خوشحالۍ سندرې وئيلې. ۱۴ ما د صداقت هر يو کار کولو، اِنصاف او صداقت د يوې چُوغې او د پټکی په شان وو. ۱۵ زۀ د ړندو دپاره سترګې وم، او د ګوډيانو دپاره پښې وم. ۱۶ زۀ د ضرورتمندو د پلار په شان وم، او د مسافرو مرسته به مې کوله. ۱۷ ما د ظالمانو ژامنې ماتې کړې، او د هغوئ نه مې مظلومان خلاص کړل. ۱۸ زما خيال دا وو چې ډېر عُمر به ژوندے يم او په آرام سره به په کور کښې مړ شم. ۱۹ زۀ د داسې ونې په شان وم چې جرړې يې اوبو ته رسېدلې وى او څانګې يې ټوله شپه په پرخه لامدې وى. ۲۰ خلقو به هر وخت زما صِفت کولو او زما په متو به لا هم زور زياتېدو. ۲۱ هر چا به زما نصيحت اورېدو، او په خاموشۍ سره به زما د خبرې په انتظار کښې ناست وُو. ۲۲ کله چې ما خبرې وکړې نو هغوئ بيا څۀ ونۀ وئيل، او زما خبرې به هغوئ لکه د شاتو لګېدې. ۲۳ هغوئ زما د خبرو داسې اِنتظار کولو لکه چې د باران اِنتظار کوى، په هغوئ باندې زما خبرې د سپرلى د باران په شان لګېدې. ۲۴ کله چې هغوئ بےحوصلې وُو نو ما د هغوئ ډاډګيرنه کوله، او زما په وجه د هغوئ حوصله مضبوطه شوه. ۲۵ ما د مشر په شان هغوئ ته وښودل چې څۀ به کوى، زۀ د لښکر د بادشاه په شان د هغوئ سره اوسېدم، او غمژنو له مې تسلى ورکوله.

۳۰

۱ اوس زما نه کشران هم په ما پورې خندا کوى، او دا هغه کشران دى چې د چا پلاران هم زما د رَمو د سپو برابر نۀ وو. ۲ د هغوئ طاقت به ما له څۀ فائده راکړى؟ د هغوئ ټول زور ختم شوے دے. ۳ هغوئ دومره غريبانان

او اوړی وُو چې د شپې به يې په صحرا کښې د بوټو جرړې
خوړلې. (۴) هغوئ د صحرا نه بوټي راويستی دی او خوړلی
يې دی، د هغوئ خوراک د جاړو بوټو جرړې دی. (۵) هغوئ
د معاشرې نه شړلے شوی دی، او خلق په هغوئ پسې داسې
چغې وهی لکه چې دوئ غلۀ وی. (۶) هغوئ د اوچو شوو
دريابونو په مېدانونو کښې ژوند تېروی، او د زمکې په غارونو
او ګټو کښې اوسېږی. (۷) هغوئ د غنو بوټو لاندې غورېږی،
او د جاړو بوټو لاندې به راغونډېږی. (۸) هغوئ بېغېرته او
بېاصله دی، او د مُلک نه شړلے شوی دی. (۹) او اوس
هغوئ په ما پورې په سندرو کښې خندا کوی، زۀ د هغوئ په
سندرو کښې سپک يادېږم. (۱۰) هغوئ زما نه نفرت کوی او
هغوئ ما سره هيڅ تعلق نۀ لری، او ښۀ په زړۀ ورتيا زما په
مخ توکاڼی تُوکی. (۱۱) ځکه چې خُدائ پاک زۀ کمزورے او
عاجز کړے يم، نو ځکه هغوئ زما ادب نۀ کوی. (۱۲) زما په
مخکښې خلق راپاڅی او ومې غورزوی او زما په لار کښې
دامونه اچوی. (۱۳) هغوئ زما لار بندوی، او هغوئ زما د تباه
کولو دپاره هر څۀ کوی، هغوئ ته پته ده چې زما د تپوس
کولو والا څوک نشته. (۱۴) هغوئ په ما باندې د هر طرف نه
راشی، کله چې زۀ لاندې يم نو هغوئ په ما باندې راټوپ
کړی. (۱۵) اوس زۀ په يره کښې اوسېږم، او زما عزت هوا
اوړے دے، او زما مال دولت د وريځو په شان فنا شوے
دے. (۱۶) او اوس زما روح زما نه وتلے دے، او د مصيبت
په وخت کښې راګېر يم. (۱۷) شپه زما د هډُوکو دپاره د
دردونو سبب ګرځی، او چې کوم درد ما خوری په هغې کښې
هيڅ کمے نۀ راځی. (۱۸) خپل زورَور لاس سره خُدائ پاک
زما جامې نيولې دی، هغۀ زۀ زما د چُوغې د غاړې نه نيولے

يم. ۱۹ هغهٔ زهٔ ختو ته غورزولے يم، او زهٔ د خاورو او ايرو
په شان شوے يم. ۲۰ زهٔ تا ته فرياد کوم او تهٔ زما فرياد نهٔ
اورې، زهٔ ستا په وړاندې ودرېږم خو تهٔ ما ته ګورې قدرې هم
نه. ۲۱ تا ما سره زياتے شروع کړے دے، او د خپل طاقت
سره ما له تکليف راکوې. ۲۲ تا زهٔ په هوا باندې اوچت
کړے يم، او په طوفان کښې دې تباه کړے يم. ۲۳ ما ته پته
ده چې تهٔ به ما مرګ له بوځې، هغه کور ته کوم چې د ټولو
ژوندو دپاره تيار شوے دے. ۲۴ څوک د ضرورتمندو
خِلاف کار نهٔ کوى، کله چې په يو مصيبت کښې هغوئ د
مدد دپاره چغې وهى. ۲۵ څوک چې په تکليف کښې وُو ولې
ما د هغوئ دپاره ژړا ونهٔ کړه څهٔ؟ او زما زړهٔ په غريبانانو
باندې خفه نهٔ وو څهٔ؟ ۲۶ خو کله چې ما د ښهٔوالى لټون
وکړو، نو بدوالے راغلو، او کله چې ما د رڼا اِنتظار وکړو، نو
تيارهٔ راغله. ۲۷ زما زړهٔ بې‌قراره او په تکليف دے، او
سخت وخت په ما باندې راغلے دے. ۲۸ زهٔ په داسې تيارهٔ
کښې ګرځم چې رڼا نهٔ وى، زهٔ د خلقو په مخکښې ودرېږم او
د مدد دپاره چغې وهم. ۲۹ زهٔ د ګيدړانو ورور يم، او د
ګونګا ملګرے يم. ۳۰ زما څرمن توره شى او وغورزيږى،
او زما بدن د تبې په وجه سور وى. ۳۱ زما د رباب ساز په
ژړا بدل شوے دے، او زما د شپيلۍ آواز د ژړا نه ډک دے.

۳۱

۱ ما د خپل ځان سره يو لوظ کړے دے چې يوې
پېغلې ته به هم په غلط نظر باندې نهٔ ګورم. ۲ پاس په
آسمان کښې خُدائ پاک به زما دپاره څهٔ کوى، او په قادر
خُدائ کښې به زما ميراث څهٔ وى؟ ۳ افت په ګناهګارو
خلقو نهٔ راغورزيږى څهٔ، او مصيبت په هغه خلقو چې څوک

بدعمله وی؟ ۴ زهٔ چې څهٔ هم کوم نو هغهٔ ته پته ده، او زما
په هر قدم باندې يې نظر دے. ۵ ما کله چا ته دروغ وئيلی
دی څهٔ، او يا مې چا له دوکه ورکړې ده څهٔ؟ ۶ نو زهٔ دې
د اِنصاف په تله کښې وتللے شم، چې خُدائ پاک ته زما د
صداقت پته ولګی. ۷ کهٔ زما قدم د هغهٔ د لارې نه
اوړېدلے وی، او زما زړهٔ زما د سترګو په خواهش پسې تلے
وی، يا کهٔ د څهٔ بل څهٔ ګناه شوی وی، ۸ نو ما پرېږده چې
څهٔ وکَرم او نور يې وخوری، او زما کَرلے فصل دې تباه
شی. ۹ کهٔ زهٔ د ګاونډی په ښځه باندې مئين شم، او د هغې
په دروازه کښې په طمع کښېنم، ۱۰ نو بيا دې زما ښځه د
نورو دپاره مېچن وکړی، او پرېږده چې نور سړی د هغې سره
څملی. ۱۱ ځکه چې دا به د شرم نه ډک کار وی، او دا به د
سزا حقدار جرم وی، ۱۲ ځکه چې دا به د دوزخ په شان
تباه کوونکے اور وی، او زما به هر څهٔ تباه کړی. ۱۳ کهٔ
زما وينځې يا غلام ما ته شکايت کړے وی، او ما هغوئ سره
اِنصاف نهٔ وی کړے، ۱۴ نو بيا زهٔ خُدائ پاک ته څنګه
مخامخ کېدے شم؟ کله چې هغه حِساب کِتاب کوی نو زهٔ
څهٔ جواب ورکړم؟ ۱۵ هغه خُدائ پاک چې زهٔ يې پېدا کړے
يم، زما نوکران يې هم پېدا کړی دی. ۱۶ ما کله هم د
غريبانانو مدد نهٔ دے پرېښے، او نهٔ مې کونډې مايُوسه کړې
دی، ۱۷ يا مې په روټۍ کښې د شومتوب نه کار اخستے
وی، او دا مې يتيمانانو له نهٔ وی ورکړې ۱۸ ځکه چې د
ځوانۍ نه ما د يتيمانانو خيال لکه د يو پلار په شان ساتلے
دے، او ټول عُمر مې په کونډو پام کړے دے. ۱۹ کهٔ ما
څوک په تکليف کښې ليدلے وی چې جامې يې نهٔ وی، يا
دومره غريب وی چې جامې نهٔ شی اخستے، ۲۰ نو ما ورله

د کپړو دپاره د خپلو ګډو وړئ ورکړې ده چې ځان په کښې ګرم کړی، او هغوئ زما شکریه ادا کړې ده. ﴿٢١﴾ کۀ ما د يتيمانانو خِلاف خپل لاس اوچت کړے وی، ځکه چې ما ته پته وه چې په عدالت کښې زما ملګری شته دے، ﴿٢٢﴾ نو زما لاسونه دې مات شی، او زما د تن نه دې پرې کړے شی. ﴿٢٣﴾ ځکه چې زۀ د خُدائ پاک د مصيبت نه په يره کښې وم، او زۀ د هغۀ د شان او شوکت په وړاندې نۀ شوم ودرېدلے. ﴿٢٤﴾ کۀ ما په سرو زرو يقين کړے وے، يا مې په سوچه سرو زرو باندې اعتبار کړے وے، ﴿٢٥﴾ کۀ ما د خپل مال دولت په وجه خوشحالی کړے وے، يا چې ما سره ډېر څۀ دی، ﴿٢٦﴾ کۀ ما په هغه وخت کښې نمر ته کتلے په کوم وخت کښې چې دا ځلېدو، يا مې سپوږمۍ ته کتلے چې د شان او شوکت سره روانه وی، ﴿٢٧﴾ او کۀ زما زړۀ په پټه د دې عبادت شروع کړے وے، او د دُعا دپاره مې ورته لاسونه اوچت کړے وے، ﴿٢٨﴾ دا به يو غلطی وے او قاضيانو به د دې په وجه سزا راکړے وے، ځکه چې زۀ به د خُدائ تعالىٰ مجرم وے. ﴿٢٩﴾ کۀ زۀ د هغه خلقو په تباهۍ باندې خوشحاله وے چا چې زما نه نفرت کولو، يا مې په هغه وخت کښې خوشحالی کولے چې بدعملی په هغوئ باندې غالِبه شوې وه، ﴿٣٠﴾ ما په خپله خولۀ باندې داسې ګناه نۀ ده کړې چې هغوئ ته مې د مرګ ښېرې کړے وے. ﴿٣١﴾ زما په خاندان کښې هر يو کس ته پته ده، چې زما کور ته څوک هم راغلی دی نو د هغوئ ښۀ مېلمستيا شوې ده. ﴿٣٢﴾ ما په پردو خلقو هيڅکله بې‌غوری نۀ ده کړې چې هغوئ په کوڅه کښې شپه تېره کړی، او ما مسافرو ته خپلې دروازې کولاو ساتلې دی. ﴿٣٣﴾ کۀ ما خپله ګناه د نورو خلقو په شان پټه کړې وې، او غلطی مې په

خپل زړهٔ کښې پټه ساتلې وې، ۳۴ ځکه چې زهٔ د ګڼې نه یا د
خلقو د بې‌عزتئ نه یرېدلے یم، چې غلے پاتې یم او د کور نه
نهٔ یم وتلے، ۳۵ نو اے کاش چې ما ته چا غوږ نیولے وے.
زهٔ لیکلی درکوم چې هره یوه خبره رښتیا ده. او قادر خُدائ
دې زما فریاد واوری، او زما مخالفین دې لیکلے اِلزام
راوړی چې زهٔ یې وګورم. ۳۶ بې‌شکه زهٔ به په فخر سره د
اِلزام مقابله وکړم او زهٔ به دا د تاج په شان په سر کړم. ۳۷
زهٔ به هغهٔ له د خپل عمل حِساب کِتاب ورکړم، او د هغهٔ په
حضور کښې به زړَور ولاړ یم. ۳۸ کهٔ ما هغه زمکه قبضه
کړې وی چې کومه زهٔ کرَم او دا مې د خپل اصلی مالِک نه
اخستې وی، ۳۹ کهٔ د دې پېداوار ما بغېر د پېسو نه خوړلے
وی، او کهٔ ما د دې مالِکان وژلی وی، ۴۰ نو پرېږده چې د
غنمو په ځائ ازغی وشی، او د اوربشو په ځائ دې ګنده
واښهٔ وشی.“ د ایُوب خبرې ختمې شوې.

د الیهُو د حضرت ایُوب ملګری رټل

۳۲ ۱ نو دې درېو کسانو ایُوب له نور جواب ورنهٔ کړو،
ځکه چې ایُوب پخپله په خپل خیال کښې بې‌ګناه وو. ۲ نو
بیا د رام د خاندان د بوزی براکیل زوئ الیهُو غصه شو. هغه
ایُوب ته ځکه غصه شو چې ایُوب خپل ځان صحیح ګڼلو او
په خُدائ پاک یې اِلزام لګولو. ۳ هغه د ایُوب درېو ملګرو
ته هم غصه وو ځکه چې هغوئ ایُوب له جواب نهٔ شو
ورکولے او داسې ښکارېده چې خُدائ پاک په غلطه دے.
۴ نو الیهُو د ایُوب سره د خبرو کولو دپاره د نورو کسانو
انتظار کولو، ځکه چې هغوئ د هغهٔ نه مشران وُو. ۵ خو

چې کله اليهُو ته پته ولګېده چې د هغه درېو کسانو سره څۀ
جواب نۀ وو، نو هغه غصه شو. ۶ د بوزى براکيل زوئ
اليهُو ووئيل، ”زۀ زلمے يم، او تۀ بوډا يې، نو په دې وجه زۀ
يرېدم چې تا د خپلې رايې نه خبر کړم. ۷ ما وئيل چې
مشران دې خبره وکړى، ځکه چې عقل د عُمر سره راځى.
۸ دا د قادر خُدائ روح دے چې بنيادم له پوهه ورکوى.
۹ صِرف مشران هوښيار نۀ وى، کله کله مشران هم په
اِنصاف باندې نۀ پوهيږى. ۱۰ نو ځکه زۀ وايم چې ما ته غوږ
ونيسئ، ما پرېږدئ چې د خپلې رايې اظهار هم وکړم. ۱۱
ګوره، کله چې تا خبرې کولې نو ما څۀ نۀ وئيل، او ما ستا
دليل ته غوږ نيولو، کله به چې تا سوچ کولو چې څۀ ووايم.
۱۲ ما تا ته توجو کوله، خو داسې هيڅ څوک نۀ وُو چې
ايُوب يې غلط ثابت کړے وے، او په تاسو کښې داسې هيڅ
څوک نۀ وُو چې د هغۀ د خبرې جواب يې ورکړے وے. ۱۳
نو بيا دا مۀ وايئ چې مونږ ته عقل مِلاو شوے دے، پرېږده
چې د انسان په ځائ خُدائ پاک هغۀ له جواب ورکړى. ۱۴
ايُوب ما سره نۀ تاسو سره بحث کولو، خو زۀ به هغۀ له
ستاسو په شان جواب نۀ ورکوم. ۱۵ تاسو غلى ناست يئ،
تاسو سره بل جواب نشته، تاسو يوه خبره هم نۀ شئ کولے.
۱۶ کله چې تاسو خاموش يئ نو زۀ به هم خاموش يم؟ ځکه
چې تاسو هلته ولاړ يئ او بله يوه خبره هم نۀ شئ کولے؟ ۱۷
زۀ به هم خپل جواب ورکړم، زۀ به هم د خپلې رايې اظهار
وکړم. ۱۸ ځکه چې ما سره خبرې ډېرې دى، په ما کښې
چې کوم روح دے هغه ما مجبوروى. ۱۹ کۀ ما ته د خبرو
کولو موقع مِلاو نۀ شى، نو زما برداشت ختم دے او زۀ به
پړق وچوم. ۲۰ زۀ به خبرې کوم، چې ما ته آرام مِلاو شى،
او زۀ به جواب درکړم. ۲۱ زۀ به د هيچا طرفدارى نۀ کوم

او زۀ به د چا چاپلوسي نۀ کوم. ٢٢ ځکه چې زۀ په
چاپلوسۍ نۀ پوهېږم، ګني زما پيدا کوونکی به زر ختم کړے
وم.

د اليهُو حضرت ايُوب ته خپله خبره کول

٣٣ ١ نو اے ايُوبه، زما خبرې واوره، او زۀ چې څۀ
وايم نو هغې ته متوجو شه. ٢ نو اوس چې ما خبرې شروع
کړې، نو پرېږده چې زړۀ تش کړم. ٣ زما ټولې خبرې
سپينې دی، او زۀ رښتيا رښتيا وايم. ٤ د خُدائ پاک روح
زۀ جوړ کړے يم، او د قادر خُدائ ساه ما له ژوند راکړے
دے. ٥ کۀ تا سره څۀ جواب وی نو ما له يې راکړه، د
خبرې دپاره ځان تيار کړه او په هغې ټينګ ودرېږه. ٦
ګوره، زۀ هم د خُدائ پاک په نظر کښې ستا په شان يم، زۀ
هم د خټې نه جوړ شوے وم. ٧ نو زما نه مۀ يرېږه، او زۀ
به تا سره زياتے نۀ کوم. ٨ تا زما په مخکښې خبرې کړې
دی، او ما ستا ټولې خبرې اورېدلې دی. ٩ تۀ وائې چې،
”زۀ صفا او بې‌ګناه يم، زۀ معصُوم يم او په ما کښې هيڅ
غلطی نشته. ١٠ خو خُدائ پاک په ما کښې غلطی لټوی،
هغه ما خپل دشمن ګڼی، ١١ هغه زما په پښو کښې زولنې
اچوی، او زما په هر حرکت يې نظر دے.“ ١٢ خو په دې
خبره کښې تۀ غلط يې. زۀ به تا ته ووايم چې ولې ځکه چې
خُدائ پاک د انسان نه لوئ دے. ١٣ تۀ په خُدائ پاک باندې
اِلزام ولې لګوې، وائې چې هغه به زما د يوې خبرې جواب
هم ونۀ کړی؟ ١٤ ځکه چې خُدائ پاک بار بار کلام کوی،
خو خلق دې ته غوږ نۀ ږدی. ١٥ کله چې بنی آدم په خوب

اودهٔ وی او هغه خوب وینی یا رویا وینی، ﴿١٦﴾ نو خُدائ پاک په د هغوئ غوږونه کولاو کړی، او د خبرداری په ذریعه به هغوئ یروی، ﴿١٧﴾ هغه یې د بدو عملونو نه راوګرځوی، او د غرور نه یې وساتی. ﴿١٨﴾ هغه یې د مرګ نه بچ کوی، او د مرګ دریاب د تېرېدو نه یې بچ کوی. ﴿١٩﴾ خُدائ پاک د بیمارئ په ذریعه د خلقو اصلاح کوی، او د هغوئ په بدنونو باندې درد راولی، ﴿٢٠﴾ نو د هغوئ لوږه ختمه شی، او مزېدار خوراک ته یې هم زړهٔ نهٔ کیږی. ﴿٢١﴾ د هغوئ بدنونه ویلی شی، او دوه ګوتې مخ یې راوځی. ﴿٢٢﴾ هغوئ د مرګ په خولهٔ ولاړ وی، او د مرګ فرښته د هغوئ انتظار کوی. ﴿٢٣﴾ خو کهٔ د زرګونو فرښتو نه یوه فرښته راشی او چا ته صحیح لار وښائی نو دا بس دی، ﴿٢٤﴾ او هغه په هغه کس باندې مِهربانه شی او ووائی چې، هغه بچ کړه چې قبر ته لاړ نهٔ شی، ځکه چې ما ته د هغهٔ د ژوند قیمت مِلاو شوے دے. ﴿٢٥﴾ د هغهٔ بدن دې د ځوانئ په وجه تازه شی، په هغهٔ دې د ځوانئ ورځې بیا راشی. ﴿٢٦﴾ بیا هغه خُدائ پاک ته سوال وکړی او سوال یې قبول شی، هغه په خوشحالئ سره د خُدائ پاک حضور ته راشی، او هغه یې بیا یو نیک سړے جوړ کړی.
﴿٢٧﴾ هغه به نورو کسانو ته وائی چې، ما ګناه کړې ده، او د نېکئ په ځائ مې بدی کړې ده. او خُدائ پاک ما له د هغې سزا نهٔ ده راکړې د څهٔ چې زهٔ لائق وم. ﴿٢٨﴾ خُدائ پاک زهٔ د قبر نه بچ کړم، او زما ژوند به په رڼا کښې وی. ﴿٢٩﴾ بېشکه چې دا د خُدائ پاک کارونه دی، او د انسان دپاره یې بار بار کوی. ﴿٣٠﴾ هغه یې د قبر نه بچ کوی، او د ژوند په خوند یې پوهوی. ﴿٣١﴾ ایُوبه، ما ته توجو شه او ما ته غوږ ونیسه، تهٔ خاموش اوسه او زهٔ به خبرې کوم. ﴿٣٢﴾ کهٔ تهٔ څهٔ وائې، نو

ووايه، زهٔ غواړم چې تا بېګناه ثابت کړم. ۳۳ کهٔ داسې نهٔ
وى، نو ما ته غوږ ونيسه، خاموش شه او زهٔ به تا ته د عقل
ښودنه وکړم.“

د اليهُو په حضرت ايُوب باندې اِعتراض کول

۳۴
۱ نو اليهُو خپله خبره جارى وساتله او وې وئيل،
۲ ”اے عقلمندو سړو، زما خبره واورئ، اے هوښيارانو
ما ته غوږ ونيسئ، ۳ ځکه چې غوږونه خبرې داسې
معلوموى لکه څنګه چې ژبه د خوراک په خوند پوهيږى. ۴
راځئ چې د دې پته ولګوو چې څهٔ صحيح دى، راځئ چې
ښهٔ څيزونه زده کړُو. ۵ ځکه چې ايُوب وئيلى دى چې زهٔ
بېګناه يم، او خُدائ پاک زما سره اِنصاف نهٔ کوى، ۶ زهٔ
بېګناه يم خو دروغژن ګڼلے شم، په ما کښې څهٔ غلطى
نشته، خو زما د زخم علاج نشته. ۷ د ايُوب په شان څوک
شته، چې په چا کښې زره غوندې ادب هم نهٔ وى؟ ۸ چې
هغه د بدعملو سره ملګرتيا کوى او د بدمعاشانو سره ګرځى.
۹ نو هغهٔ دا هم وئيلى دى چې، ”د خُدائ پاک د راضى
کولو څهٔ فائده ده.“ ۱۰ نو چې څوک عقل لرئ نو زما خبره
واورئ، هر چا ته پته ده چې خُدائ پاک بدى نهٔ کوى، او د
قادر خُدائ دپاره ممکن نهٔ دى چې هغه غلطى وکړى. ۱۱
ځکه چې هغه د عملونو په مطابق خلقو له بدله ورکوى، او
هغه شان سلوک ورسره کوى چې څنګه يې حقدار وى. ۱۲
بېشکه، خُدائ پاک به بد عمل نهٔ کوى، او قادر خُدائ د
هيچا سره بېاِنصافى نهٔ کوى. ۱۳ هغهٔ له د زمکې اختيار چا
ورکړے دے، او دا ټوله دُنيا په خپل ځائ چا لګولې ده؟ ۱۴

کهٔ خُدائ پاک د خلقو نه روح واخلی، او د ژوند ساه ترې نه
واخلی، ۱۵ ټول انسانان به ختم شی، او ټول بنی آدم به
خاورو ته واپس کیږی. ۱۶ کهٔ تاسو پوهه لرئ، نو دا خبره
واورئ، زهٔ چې څهٔ وایم نو هغې ته غوږ کېږدئ. ۱۷ چې
خُدائ پاک پخپله اِنصاف نهٔ کوی نو بیا هغه څنګه دُنیا
چلولے شی؟ تاسو به هغه لویه هستی رد کوئ څوک چې
صادق دے؟ ۱۸ څوک چې بادشاه ته وائی چې تهٔ بې‌کاره
یې، او مشر ته وائی چې تهٔ بدعمله یې، ۱۹ څوک چې د
حکمرانانو طرفداری نهٔ کوی، او د مالدارو خلقو طرفداری د
غریبانانو نه زیاته نهٔ کوی، ځکه چې ټول هغهٔ پیدا کړی دی.
۲۰ یو کس د شپې اچانک مړ کېدے شی، خُدائ پاک خلق
ووهی او هغوئ هلاک شی، خُدائ پاک طاقتور خلق هم په
آسانئ سره وژلے شی. ۲۱ ځکه چې د هغهٔ نظر د بنی آدم
په عمل باندې دے، او هغه د هغوئ هر قدم ته ګوری. ۲۲
داسې تکه توره تیارهٔ نشته چرته چې بدعمله خلق خپل ځانونه
د هغهٔ نه پټ کړی. ۲۳ مونږ وخت نهٔ مقرروو چې کله به د
خُدائ پاک په وړاندې د عدالت دپاره راځو. ۲۴ هغه د
تپوس نه بغیر طاقتور راګزار کړی، او د هغوئ په ځائ کښې
نور مقرر کړی. ۲۵ هغه د هغوئ په کارونو خبر دے، هغه
یې په شپه کښې لرې کړی او هغوئ تباه شی. ۲۶ د هغوئ د
بدعملئ په وجه یې تباه کړی چې د نورو دپاره د عبرت سبب
جوړ شی، ۲۷ ځکه چې هغوئ د هغهٔ د تابعدارئ نه اوړی،
او د هغهٔ په حُکمونو باندې عمل نهٔ کوی. ۲۸ نو هغوئ
غریبانان فریاد کولو ته جوړ کړل، چې دا فریاد خُدائ پاک
ته ورسیږی. او هغهٔ د ضرورتمندو خلقو فریاد واورېدو، ۲۹
کهٔ خُدائ پاک خاموش وی، نو څوک ورباندې اِعتراض

کولېے شی څۀ؟ کله چې هغه پناه شی، نو څوک يې ليدلے
شی، کۀ هغه يو کس وی او کۀ قوم وی. ۳۰ نو چې داسې د
خُدائ پاک نه منکر خلق حکومت ونۀ کړی، او چې هغوئ
خلق دوکه نۀ کړی. ۳۱ خلق خُدائ پاک ته ولې نۀ وائی
چې، ”مونږ ګناه کړې ده، خو مونږ به نوره ګناه نۀ کوُو“؟
۳۲ يا، ”ما چې کومه بدعملی کړې وی نو هغه ما ته وښايه،
کۀ ما غلطی کړې وی، نو فوراً به يې پرېږدم“؟ ۳۳ خُدائ
پاک به ستا د خوښې دپاره خپل اِنصاف پرېږدی؟ خو تا هغه
رد کړے دے. دا زما نه بلکې ستا فېصله ده، مونږ ته اوس
ووايه چې ستا خيال څۀ دے؟ ۳۴ چې څوک پوهه لری نو
هغوئ به ما ته ووائی، او هغه عقلمند چې ما ته غوږ نيسی نو
هغوئ به ووائی، ۳۵ ”ايُوب د جهالت خبرې کوی، د هغۀ
خبرې د کم عقلتوب نه ډکې دی.“ ۳۶ ايُوب دې عدالت ته
راوستلے شی او غتی نه غټه سزا دې ورکړے شی، ځکه چې
هغه د بدعمله سړی په شان خبرې کوی. ۳۷ ځکه چې هغه
د سرکشۍ سره ګناه کوی، هغه ګستاخ دے، او هغه د خُدائ
پاک خِلاف ډېرې خبرې کوی.“

د اليهُو حضرت ايُوب ته د خُدائ پاک اِنصاف وريادول

۳۵ ۱ اليهُو خپله خبره جاری وساتله او وې وئيل، ۲
”ستا په خيال دا دعویٰ به صحيح وی، چې تۀ وائی چې د
خُدائ پاک په نظر کښې زۀ صادق يم، ۳ خو تۀ بيا هم د
هغۀ نه تپوس کوې چې په دې کښې زما څۀ ګټه ده، او د ګناه
د نۀ کولو په وجه ما ته څۀ فائده مِلاو شوې ده؟ ۴ زۀ به تا

او ستا ملګرو له جواب درکړم. ۵ آسمان ته نظر وکړه او
وګوره، هغه وريځې وګوره، کومې چې ستا نه اوچتې دی.
۶ کهٔ تا ګناه کړې وی، نو په خُدائ پاک باندې څهٔ اثر
پرېوځی؟ او کهٔ تهٔ بار بار غلطيانې کوې، نو تهٔ به د هغهٔ څهٔ
وکړې؟ ۷ کهٔ تهٔ صادق يې، نو دې نه هغهٔ ته څهٔ فائده ده؟
خُدائ پاک ته ستا د يو څيز ضرورت هم نشته. ۸ ستا
بدعملی صرف ستا په شان بنی آدم باندې اثر کوی، او ستا
ښهٔ عمل هم صرف په نورو بنيادمو اثر کوی. ۹ د ظلمونو
د زياتېدو په وجه خلق فرياد کوی، او د زورَورو د ظلم په
وجه د مدد دپاره چغې وهی. ۱۰ خو هيڅ څوک دا نهٔ وائی
چې خُدائ پاک زما پېدا کوونکے چرته دے؟ څوک چې د
غم په وخت هم په خولهٔ باندې سرودونه راولی، ۱۱ هغه
مونږ ته د دُنيا د ځناورو نه زياته ښودنه کوی، او مونږ د هوا
د مارغانو نه زيات هوښياروی؟ ۱۲ چې کله بدعمله فرياد
کوی، نو خُدائ پاک د هغوئ د غرور په وجه جواب نهٔ
ورکوی. ۱۳ په حقيقت کښې خُدائ پاک بې‌مقصده فرياد نهٔ
اوری، او نهٔ قادر خُدائ دې ته څهٔ توجو ورکوی. ۱۴ تاسو
وايئ چې تاسو خُدائ پاک نهٔ وينئ، خو کهٔ تاسو لږ صبر
وکړئ نو هغه به د اِنصاف نه کار واخلی. ۱۵ تاسو وايئ
چې خُدائ پاک په غصه کښې سزا نهٔ ورکوی، او د بدعملئ
پرواه نهٔ ساتی. ۱۶ ايُوبه، تهٔ فضول خبرې کوې، او لکه د يو
بې‌وقوف په شان خبرې کوې.“

د اليهُو د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

٣٦ ۱ اليهُو خپله خبره جاری وساتله او وې وئيل، ۲

”ما ته لږ صبر وکړئ، نو زۀ به تاسو ته حقيقت وښايم، ځکه چې زۀ د خُدائ پاک په صفايئ کښې څۀ وئيل غواړم. ﴿٣﴾ زۀ به د خپل ډېر عِلم نه کار واخلم، چې دا ثابت کړم چې زما خالِق د اِنصاف مالِک دے. ﴿٤﴾ په حقيقت کښې زما خبرې غلطې نۀ دی، څوک چې ستا په وړاندې ولاړ دے هغه د اُستاذانو اُستاذ دے. ﴿٥﴾ خُدائ پاک بې‌شکه لوئ دے او د هيچا نه نفرت نۀ کوی، داسې يو عِلم هم نشته چې هغه يې نۀ لری. ﴿٦﴾ هغه بدعمله خلق ژوندی نۀ پرېږدی، خو مظلومانو له خپل حق ورکوی. ﴿٧﴾ هغه د صادقانو حفاظت کوی، او د بادشاهانو سره يې په تخت کښېنوی او د تل دپاره عزت ورکوی. ﴿٨﴾ خو کۀ خلق په زنځيرونو کښې تړلے شوی وی او د ظلم په تارونو کښې ګېر شوی وی، ﴿٩﴾ نو هغه ورته د هغوئ خپل عمل ښائی، او هغه غلطيانې ورته ښائی، چې کومې هغوئ په فخر سره کولې. ﴿١٠﴾ هغه اصُولو ته يې پام راګرځوی، او حُکم ورکوی چې د بدو نه توبه وباسی. ﴿١١﴾ کۀ هغوئ ورته توجو ورکړی او د هغۀ خِدمت وکړی، نو هغوئ به په مالدارۍ کښې خپلې ورځې پوره کړی، او په خوشحالۍ کښې به خپل کالونه پوره کړی. ﴿١٢﴾ خو کۀ هغوئ دې ته توجو ورنۀ کړی، نو هغوئ به په جهالت کښې هلاک شی او د خاورو د لاندې به شی. ﴿١٣﴾ کوم خلق چې د خُدائ پاک نه منکر وی او هر وخت په غصه کښې وی، چې کله هغوئ ته سزا هم ملاوېږی نو هغوئ د مدد دپاره دُعا نۀ کوی. ﴿١٤﴾ هغوئ په ځوانۍ کښې مړۀ شی، او د هغوئ ژوند په زناکارۍ کښې ختم شی. ﴿١٥﴾ خو هغه مظلومان د ظلم نه بچ کوی، او د مصيبتونو په وخت کښې ورته خپل ځان ښکاره کوی. ﴿١٦﴾ اِيُويه، خُدائ پاک دې تا د خطرې نه وباسی،

او هغه ځائ ته دي بوځی چرته چې غم نهٔ وی. هغه ستا په
دسترخوان باندې ښهٔ ښهٔ خوراکونه کېښودل. ﴿١٧﴾ خو د
نورو بدعملو په شان به پوره سزا تا ته ملاويږی، تهٔ په عدالت
او اِنصاف کښې راګېر يې. ﴿١٨﴾ خبردار چې رشوت دې دوکه
نهٔ کړی، او دولت دې بې‌لارې نهٔ کړی. ﴿١٩﴾ ستا دولت او
ستا طاقت ټول به تا د تکليف نه بچ کړی څهٔ؟ ﴿٢٠﴾ د شپې د
راتلو خواهش مهٔ کوه، د هغه وخت چې کله قومونه تباه
کيږی. ﴿٢١﴾ خبردار، چې د بدعملئ طرف ته وانهٔوړې،
خُدائ پاک څکه په تکليف کړے يې چې په بدعملئ کښې
آخته نهٔ شې. ﴿٢٢﴾ ياد ساته چې د خُدائ پاک طاقت څومره
لوئ دے، او هغه د ټولو نه عظيم اُستاذ دے. ﴿٢٣﴾ هيڅوک
خُدائ پاک ته دا نهٔ شی وئيلے چې هغه به څهٔ کوی، او
څوک ورته وئيلے شی چې تا غلط کار کړے دے؟ ﴿٢٤﴾ څهٔ
چې هغه کوی په هغې تل د هغهٔ تعريف کيږی. تهٔ هم د هغهٔ
ثناء صِفت کوه. ﴿٢٥﴾ ټولو خلقو دې ته کتلی دی، هر يو کس
د لرې نه دې ته ګوری. ﴿٢٦﴾ بې‌شکه خُدائ پاک لوئ دے او
مونږ د هغهٔ د لويئ اندازه هم نهٔ شُو لګولے، د هغهٔ د کالونو
شمېر نشته. ﴿٢٧﴾ څکه چې هغه نمی اوچتوی، او په باران يې
بدلوی، ﴿٢٨﴾ هغه وريځې جوړوی او په هر چا باران راوروی.
﴿٢٩﴾ څوک د وريځو په خوريدو باندې پوهيږی، او د آسمان
په تندر باندې پوهيږی څهٔ؟ ﴿٣٠﴾ ګوره، هغه په آسمان کښې
بريښنا راولی خو د سمندر بېخ کښې تيارهٔ وی. ﴿٣١﴾ څکه
چې د دې په ذريعه هغه په خلقو حکومت کوی، او هغه خلقو
له بې‌حسابه خوراک ورکوی. ﴿٣٢﴾ هغه بريښنا په خپلو
لاسونو کښې ساتی، او حُکم ورکوی چې نښه وولی. ﴿٣٣﴾ د
هغهٔ د تندر آواز داسې وائی، چې هغه غيرتی دے او د ګناه

خِلاف غصه لری.

۳۷

۱ په دې باندې هم زما زړهٔ درزيږی، او ټوپونه وهی.
۲ واورئ، واورئ، د خُدائ پاک د تندر آواز واورئ او د
غړمبا آواز واورئ چې د هغهٔ د خولې نه راځی. ۳ د ټول
آسمان لاندې هغه دا پړق وهی، او د هغهٔ رڼا د دُنيا ګوټونو ته
رسيږی. ۴ بيا د هغهٔ آواز شور جوړ کړی، او د هغهٔ د تندر
آوازونه د شان او شوکت سره راشی، کله چې د هغهٔ آواز
واوريدے شی نو هغه رڼاګانې نهٔ ايساروی. ۵ خُدائ پاک
د خپل آواز سره زبردست تندر راولی، هغه داسې لوئ کارونه
کوی چې مونږ پرې نهٔ پوهيږو. ۶ ځکه چې هغه واورې ته
وائی چې په زمکه ووريږه، او باران ته وائی چې ووريږه، ۷
نو هر يو کس خپل کار بس کړی چې د هغهٔ طاقت وګوری.
۸ بيا ځنګلی ځناور خپلو پناه ګاهو ته لاړ شی او په خپلو
غارونو کښې پاتې شی. ۹ د جنوب طرف نه طوفانی هوا
راځی، او د شمال طرف نه د سختې هوا نه يخنی راځی. ۱۰
د خُدائ پاک ساه د اوبو نه واوره جوړوی، او ډيرې اوبهٔ په
واوره باندې بدلې شی. ۱۱ هغه وريځ د نمی نه ډکوی، او په
وريځو کښې بريښنا پړقوی، ۱۲ کله چې دا د خُدائ پاک په
مرضئ چليږی نو دا په ټوله دُنيا کښې د خُدائ پاک هر يو
حُکم پوره کوی، ۱۳ هغه دا کارونه ځکه کوی چې خلقو ته
په کښې تکليف مِلاو شی يا کهٔ نهٔ ختمېدونکې مينه ورته
ښائی. ۱۴ اے ايُوبه، دا واوره، ودريږه او د خُدائ پاک په
دې عجيبه عجيبه کارونو باندې سوچ وکړه. ۱۵ تا ته پته
شته څهٔ چې هغه طوفان څنګه قابو کوی، او د خپلې وريځې
نه رڼا څنګه پړقوی؟ ۱۶ تا ته پته شته چې وريځې په آسمان

کښې ځنګه رواني وی، دا د هغه چا عجيبه کارونه دی چې
عِلم يې پوره دے، ﴿١٧﴾ کله چې تاسو په خپلو جامو کښې
سوزئ او د جنوب طرف ته هوا بنده شی او يو ځيز هم نۀ
خوځېږی؟ ﴿١٨﴾ هغه په آسمانونو کښې سترګې بړېښوونکې
رڼا ځلوی. ولې تاسو هغه شان کولے شئ؟ ﴿١٩﴾ مونږ ته
ووايئ چې هغۀ ته څۀ ووايو، زمونږ دماغ کار نۀ کوی چې
خپله خبره بيان کړُو. ﴿٢٠﴾ خُدائ پاک دې خبر شی څۀ چې
زۀ خبرې کول غواړم، زۀ داسې ولې وکړم چې د دې په وجه
مې تباه کړی؟ ﴿٢١﴾ په هغه وخت کښې رڼا ته هيڅ څوک نۀ
شی کتلے کله چې دا په آسمان کښې تکه سپينه وی، په کوم
وخت کښې چې هوا وريځ بوځی. ﴿٢٢﴾ د شمال په طرف د
سرو زرو جلوه ښکاری، د خُدائ پاک نه ګېرچاپېره لوئی،
شان او شوکت تاو دے. ﴿٢٣﴾ مونږ د قادر مطلق خُدائ د
طاقت تصور نۀ شُو کولے، خو هغه بيا هم د اِنصاف والا او
صادق دے، هغه مونږ نۀ تباه کوی. ﴿٢٤﴾ نو په دې وجه بنی
آدم د هغۀ نه يرېږی، او څوک چې ځان هوښيار ګڼی نو هغه
يې پرواه نۀ کوی.“

د مالِک خُدائ حضرت ايُوب له جواب ورکول

٣٨ ﴿١﴾ نو مالِک خُدائ د طوفان نه ايُوب له جواب
ورکړو، ﴿٢﴾ ”هغه څوک دے چې بغير د څۀ پوهې نه زما د
عقل په حقله تپوسونه کوی؟ ﴿٣﴾ نو اوس تيِنګ شه، او زما د
سوال جواب راکړه. ﴿٤﴾ کله چې ما د زمکې بنياد کېښودو
نو تۀ چرته وې؟ کۀ تا ته دومره پته وی نو ما ته ووايه. ﴿٥﴾
چې دا به څومره غټ وی د دې پته چا لګولې ده؟ او په دې

چا د ناپ کرښه راښکلې ده؟ ﴿٦﴾ د دې بنيادونه په څهٔ باندې
ودرېدل، او د دې د ګوټ کاڼے چا کېښودو؟ ﴿٧﴾ چې کله د
سحر ستورو په يو ځائ سندرې وئيلې او ټولو فرښتو د
خوشحالۍ نه چغې وهلې. ﴿٨﴾ کله چې سمندر زمکې ته
راخلاص شو، نو دا چا قابو کړو؟ ﴿٩﴾ کله چې ما ورېځ د
دې لِباس جوړ کړو، او دا ما په تکه توره تيارهٔ کښې
راونغښتلو، ﴿١٠﴾ او د دې دپاره مې حدونه جوړ کړل، او را
ايسار مې کړو چې د حد نه وانهٔ وړی، ﴿١١﴾ او ورته مې ووئيل
چې د دې نه وړاندې به نهٔ راځې، او ستا زورَورې چپې دې
دلته ايسارې شی. ﴿١٢﴾ تا کله حُکم کړے دے چې سحر دې
شی، او نمر ته دې وئيلی دی چې د نمرخاتهٔ طرف نه
راوخېژی؟ ﴿١٣﴾ تا سحر له حُکم ورکړے دے چې په زمکه
خور شی، او چې د شپې بدعملی ختمه کړی؟ ﴿١٤﴾ او بيا
زمکه د رڼا د وجې صفا ښکاری، او رنګ يې د رنګدارو
جامو په شان شی. ﴿١٥﴾ رڼا د بدعمله خلقو کارونه بندوی، او
هغوئ نور ظلم زياتے نهٔ شی کولے. ﴿١٦﴾ تا هغه چينې ليدلې
دی چې سمندر ترې نه جوړېږی، يا تا د دې ډوبوالے معلوم
کړے دے؟ ﴿١٧﴾ د مرګ دروازه تا ته ښکاره شوې ده څهٔ؟ يا
تا د تکې تورې تيارې دروازې ليدلې دی څهٔ؟ ﴿١٨﴾ تهٔ د دُنيا په
لوئ والی پوهه شوے يې څهٔ؟ کهٔ د دې نه خبر يې نو ما ته
ووايه. ﴿١٩﴾ رڼا د کوم ځائ نه راځی، او د تيارې ځائ چرته
دے، ﴿٢٠﴾ تهٔ دا هر يو خپل خپل کور ته بوتلے شې څهٔ؟ تا ته
پته شته چې هغې ته کومه لار تلې ده؟ ﴿٢١﴾ خو تهٔ خو به د دې
هر څهٔ نه خبر يې کنه؟ ځکه چې د دې پيدا کېدو نه وړاندې تهٔ
موجود وې، او تهٔ د ډېرې مودې يې. ﴿٢٢﴾ تهٔ د واورې
ګودامونو ته ننوتلے يې څهٔ، يا تا د ږلۍ ګودامونه ليدلی دی

څهٔ؟ ﴿۲۳﴾ هغه چې ما د مصيبت د وخت دپاره ساتلی دی، او
د جنګ جګړې دپاره مې ساتلی دی؟ ﴿۲۴﴾ هغه ځائ ته تلے
يې څهٔ چرته چې نمر راخېژی، او د کوم ځائ نه چې د
نمرخاتهٔ هوا لګی؟ ﴿۲۵﴾ د درونډ باران لارې چا جوړې کړې
دی، او د تندر د برېښنا دپاره يې لار صفا کړې ده، ﴿۲۶﴾ په
هغه مُلک باندې څوک باران راولی چرته چې هيڅ څوک نهٔ
اوسيږی، په هغه صحرا باندې، چې هغه د بنيادمو نه خالی
وی، ﴿۲۷﴾ چې هغه تږې او اوچه زمکه اوبهٔ کړی، او چې په
هغه زمکه باندې وابهٔ راشنهٔ کړی؟ ﴿۲۸﴾ ولې د باران پلار
شته څهٔ، يا پرخه چا پيدا کړې ده؟ ﴿۲۹﴾ د واورې مور څوک
ده؟ او د آسمان يخ له ژوند څوک ورکوی، ﴿۳۰﴾ کومه چې
اوبهٔ د کاڼی په شان سختې کړی، او د سمندر مخ کلک
کړی؟ ﴿۳۱﴾ تهٔ عقدِ ثُريا ستورو ته لار ښودلے شې، يا جبار
ستورے په مينځ بېلولے شې څهٔ؟ ﴿۳۲﴾ ولې تهٔ منطقتُ البُروج
ستورو ته خپل موسمونه ښودلے شې، يا تهٔ بناتُ النعش
ستوری ته سره د هغې د بچو لار ښودلے شې؟ ﴿۳۳﴾ تهٔ د
آسمان په قانون پوهېږې څهٔ؟ يا تهٔ د هغوئ قانون په زمکه
باندې قائمولے شې څهٔ؟ ﴿۳۴﴾ ولې تهٔ خپل آواز ورېځو ته
رسولے شې څهٔ، د دې دپاره چې باران ووروی؟ ﴿۳۵﴾ تهٔ
برېښنا ځلولے شې څهٔ؟ يا دا پخپله مرضۍ باندې
راغورزولے شې څهٔ؟ ﴿۳۶﴾ خبره په زړهٔ کښې چا اچولې ده،
او دماغو له پوهه چا ورکړې ده؟ ﴿۳۷﴾ داسې هوښيار شته
چې ورېځې وشمېری؟ يا د آسمان نه باران ورولے شی داسې
لکه چې د منګی نه اوبهٔ توئ کړے شی، ﴿۳۸﴾ په هغه اوچه
زمکه باندې چې د خاورې نه يې لوټې جوړې شوې وی؟ ﴿۳۹﴾
ولې تهٔ د ازمری دپاره ښکار کولے شې، او د وړو زمرو لوږه

پوره کولے شې، ٤٠ کله چې هغه په خپلو غارونو کښې پټ
وی، یا په بوټو کښې د ښکار په اِنتظار ناست وی؟ ٤١
کارغانو دپاره د خوراک بندوبست څوک کوی، کله چې د
هغوئ بچی خُدائ پاک ته ژړا کوی، او د خوراک د نشتوالی
په وجه سرګردانه ګرځی؟

٣٩

١ تا ته پته شته چې کله د غرۀ چېلۍ بچی راوړی؟
ولې تۀ پرې نظر ساتې چې کله هوسۍ بچی راوړی؟ ٢ ولې
تا ته پته شته چې دا بچی څو میاشتې د هغوئ په ګېډه وی؟
او تا ته د هغه وخت پته شته څۀ چې دا به کله پېدا شی ٣
کله چې هغوئ د اولاد د پېدا کېدو دپاره کښېنی، او د هغوئ
بچی پېدا شی؟ ٤ د هغوئ بچی تکړه شی او په ځنګل کښې
لوئېږی، هغوئ ترې نه لاړ شی او واپس ورله نۀ راځی. ٥
ځنګلی خرونه چا پرېښې دی چې خوشې لاړ شی؟ دا چا آزاد
پرېښی دی چې ګرځی راګرځی؟ ٦ ما دا په صحرا کښې
پرېښی دی، او د مالګې مُلک مې ورکړے دے چې په کښې
اوسیږی. ٧ هغه د ښار د شور نه نفرت کوی، او خرکار
ورسره نشته چې په دې باندې آواز وکړی. ٨ دا غرونو ته
ځی چې دا یې د څرن زمکه شی، او هر یو شین بوټے د
خوراک دپاره لټوی. ٩ ولې ځنګلی غوَیے به تا پرېږدی
چې کار ترینه واخلې؟ هغه به ستا په اخور کښې شپه تېره
کړی څۀ؟ ١٠ ولې تۀ یو ځنګلی غوَیے د یوې دپاره ترلے
شې؟ دا به ستا دپاره یو پټے یوه کړی څۀ؟ ١١ ولې تۀ د
هغې لوئ طاقت باندې اعتبار کولے شې چې هغه به ستا مدد
وکړی؟ تۀ په دې باندې دا یقین کولے شې څۀ چې دا به ستا
دپاره کار وکړی؟ ١٢ تۀ په دې یقین کوې چې دا به واپس

راشي، او ستا درمند ته به ګېډې راوړي؟ ﴿١٣﴾ د شترمرغ وزر
ښائسته کولاو خوريږي، خو دا د زانې د وزرو برابر کېدے
خو نهٔ شي. ﴿١٤﴾ شترمرغ خپلې هګۍ د دې دپاره په زمکه
پرېږدي، چې ګرمې شي، ﴿١٥﴾ دا فکر نهٔ کوي چې د څهٔ پښې
لاندې به راشي، او چې يو ځنګلي ځناور به يې ذرې ذرې
کړي. ﴿١٦﴾ دا په خپل بچي باندې داسې ظلم کوي، چې ګڼې
دا يې خپل نهٔ وي، او کهٔ مري نو پرواه يې نهٔ ساتي، ﴿١٧﴾ ځکه
چې خُدائ پاک د هغې نه عقل اخستے دے، او هيڅ پوهه يې
نهٔ ده ورکړې. ﴿١٨﴾ خو کله چې پاڅي او منډه کړي، نو بيا
ځوک چې په آس ناست هم وي د دې نه مخکښې کېدے نهٔ
شي. ﴿١٩﴾ ولې آس له طاقت تا ورکړے دے؟ د هغهٔ په څټ
باندې وېښتهٔ تا پېدا کړي دي؟ ﴿٢٠﴾ د قحطۍ مُولخانو په شان
د دې ټوپ تا جوړ کړے دے؟ او يا د دې هغه د رُعب والا
آوازونه تا جوړ کړي دي څهٔ چې خلق يروي؟ ﴿٢١﴾ دا په پښه
باندې زمکه ټکوي او په خپل طاقت په هغه وخت
خوشحاليږي چې د جنګ دپاره ولېږلے شي. ﴿٢٢﴾ دا يرې
پورې خندا کوي او نهٔ بې‌حوصلې کيږي، او د تُورې نه نهٔ
شاته کيږي. ﴿٢٣﴾ په دې باندې سورلۍ سره د غشو تيلۍ
ځليدونکې نيزه او وړه نيزه هم آواز پېدا کوي. ﴿٢٤﴾ د جوش
او د غصې د وجې دا په تېزۍ سره ځي، دا د بيګل د غړېدو
پورې صبر نهٔ شي کولے. ﴿٢٥﴾ کله چې بيګل وغږيږي نو آس
يو هڼ آواز وکړي. د لرې ځائ نه هغهٔ له د جنګ بوئ ورځي،
د جنګې مشرانو د تندر په شان آواز او چغې اوري. ﴿٢٦﴾ ولې
باښه ستا د عقل په وجه الوځي، چې خپل وزر خوارهٔ کړي
او د جنوب طرف ته والوځي؟ ﴿٢٧﴾ باز ستا په حُکم بره
خيژي او په اوچت ځائ خپله جاله جوړوي؟ ﴿٢٨﴾ دا په

اوچت ګټ باندې اوسیږی او خپل کور جوړوی او د ګټ په
سر باندې په یو محفوظ ځائ کښې شپه تیروی. ۲۹ د هغه
ځائ نه یې په ښکار باندې نظر وی، او د هغۀ سترګې ښکار د
لرې ځائ نه وینی. ۳۰ د دې بچی وینه څښی، او چې په
کوم ځائ کښې مرداره وی، نو هغه په هغه ځائ کښې
حاضر وی.“

۴۰ ۱ بیا مالِک خُدائ ایُوب ته وفرمائیل، ۲ ”تۀ اوس
هم د قادر خُدائ سره بحث کول غواړې څۀ؟ څوک چې د
خُدائ پاک سره بحث کوی نو هغه به جواب ورکوی.“

د حضرت ایُوب جواب

۳ بیا ایُوب مالِک خُدائ له جواب ورکړو، ۴ ”ګوره، زۀ
هیڅ هم نۀ یم، زۀ به تا له څۀ جواب درکړم؟ زۀ په خپله خولۀ
باندې لاس ږدم. ۵ ما ډیر څۀ وئیلی دی، نور زۀ څۀ نۀ
وایم.“ ۶ بیا مالِک خُدائ د طوفان نه ایُوب له جواب
ورکړو، ۷ ”نو اوس ورته تیار شه، زۀ به ستا نه تپوس
وکړم او تۀ به ما له جواب راکړې. ۸ ولې تۀ د دې ثابِتولو
کوشش کوې چې زۀ بې‌اِنصافه یم، او ما غلط وګڼې او خپل
ځان ته صحیح ووائې؟ ۹ تۀ د خُدائ پاک په شان تکړه یې
څۀ، ستا آواز د هغۀ د تندر د آواز په شان کېدے شی؟ ۱۰
کۀ داسې وی نو په رُعب داب او شان و شوکت سره خپل
ځان سنګار کړه، د عزت او درناوی په جامو باندې خپل
ځان پټ کړه. ۱۱ خپل ځان په قهر کړه، هر یو مغرور سړی
ته ګوره او هغه سپک کړه، ۱۲ ټولو مغروره خلقو ته وګوره

او هغوئ عاجزان کړه، او بدعمله خلق ټک سره ووژنه. ۱۳
هغوئ ټول په خاورو کښې ښخ کړه، او هغوئ قبر کښې قېد
کړه. ۱۴ نو زۀ به دې هم صِفت وکړم، ځکه چې خپل
طاقت تا بچ کولے شی. ۱۵ دریابی مېښې ته وګوره، چې
هغه مې هم هغه شان جوړه کړې ده لکه څنګه مې چې تۀ
جوړ کړے يې، دا د يو غوَيی په شان واښۀ خوری. ۱۶ د
هغې طاقت د هغې په بدن کښې دے، او د هغې طاقت د هغې
د خېټې په پټهو کښې دے. ۱۷ د هغې لکۍ لکه د دِيار د ونې
په شان سخته ده، د هغې د پټُون پټې خپلو کښې غوټه شوې
دی. ۱۸ د دې هډوکی د زېړو نلکې دی، د هغې هډوکی د
اوسپنې سيخونه دی. ۱۹ دا د خُدائ پاک د کارنامو يو لوئ
کار دے، او صرف د دې خالِق په دې باندې قابو موندلے
شی. ۲۰ ځکه چې غرونه د دې دپاره خوراک پېدا کوی
چرته چې ټول ځنګلی ځناور لوبې کوی. ۲۱ دا په اوبو کښې
د نيلوفر بوټو لاندې پراتۀ وی او د لوخې په ډنډونو کښې پټ
وی. ۲۲ د نيلوفر بوټی وربان‌دې سورے کوی، او د نِهر د
غاړې د وَلو ونې د دې نه ګېرچاپېره تاو وی. ۲۳ کۀ سيند په
موج کښې وی، نو دا نۀ يرېږی، د اُردن سيند کۀ تر خولې
پورې هم ډک وی نو دا نۀ يرېږی. ۲۴ څوک دا د کُنډو سره
راوچتولے شی، يا يې څوک په پوزه کښې د قابو کولو دپاره
پېزوان اچولے شی؟

۴۱ ۱ سمندری بلاګانې تۀ د کُنډې سره راويستلے شې،
يا د دې ژبه د پړی سره تړلے شې څۀ؟ ۲ ولې تۀ دې ته
پېزوان اچولے شې، يا يې په ژامنه کښې کُنډه اچولے شې؟
۳ ولې دا به د رحم دپاره تا ته ډېر مِنتُونه وکړی؟ يا به نرمې

خبرې درته وکړی؟ (۴) دا به تا سره یو لوظ وکړی څهٔ چې
تړول عُمر به ستا غلام وی؟ (۵) ولې تهٔ به دا د یو مارغهٔ په
شان وساتې څهٔ، یا تهٔ به دا وتړې څهٔ دپاره د دې چې ستا
وینځې ورسره لوبې وکړی؟ (۶) ولې سوداګر به د دې سودا
وکړی؟ چې په بازار کښې یې خرڅ کړی؟ (۷) ولې د هغې په
څرمن باندې غشی څهٔ اثر کوی، او د دې سر د نېزو سره
غوڅولے شې؟ (۸) کهٔ تهٔ خپل لاس د دې سره ولګوې، نو د
جنګ په مزه به پوهه شې، او بیا به هیڅکله داسې نهٔ کوې.
(۹) نه، د دې نیول څهٔ فائده نهٔ کوی، او کوم ښکاری چې د
دې د نیولو کوشش کوی نو هغه به راوغورزولے شی. (۱۰)
هیڅ څوک هم دا جرأت نهٔ شی کولے چې کار ورسره
وساتی. او د دې په وړاندې څوک ټینګېدے شی؟ (۱۱) چا ما
له څهٔ راکړی دی چې زهٔ بدله ورکړم؟ د آسمان نه لاندې هر
څهٔ زما دی؟ (۱۲) زهٔ به د دې د بدن د اندامونو په حقله
خاموشی نهٔ اختیاروم، یا د دې د لوئ طاقت او د دې د ښهٔ
بدن په حقله به وایم. (۱۳) د دې نه څرمن څوک ویستے
شی؟ د دې ډکه څرمن څوک سورے کولے شی؟ (۱۴) د دې
د خولې ژامې څوک کولاولے شی؟ څکه چې د دې غاښونه
خلق یروی. (۱۵) د دې ملا د ډالونو قطارونو نه جوړه ده، دا
د یو بل سره کلک انښلی. (۱۶) د یو بل سره دومره نزدې دی،
چې د دې په مینځ کښې هوا هم نهٔ شی تېرېدلے. (۱۷) دا د یو
بل سره تړلی شوی دی، دې یو بل نیولے دے او د یو بل نه
نهٔ جدا کیږی. (۱۸) د دې انتوشی لکه د رڼا پرق وی، او د دې
سترګې د سحر د سوروالی په شان دی. (۱۹) د دې خولې نه
د ډیوو شُغلې څی، او د اور ذرې ترې نه راوځی. (۲۰) د دې د
پوزې نه لوګے راوځی، لکه چې د پتیلې لاندې د بلو لوخو

لوګے وی. ۲۱ د دې ساه سکارۀ بلوی، او د دې خولې نه
یوه لمبه راوځی. ۲۲ د دې څټ مضبوط دے، او چې چرته
هم ځی نو هلته یره راځی. ۲۳ د دې د غوښې موړې د یوې
بلې سره انښتې دی، دا مضبوطې جوړې دی او نۀ خوځیږی.
۲۴ د دې زړۀ د کاڼی په شان سخت دے، لکه د ژرندې د
کاڼی په شان سخت دے. ۲۵ کله چې دا په خپله پاڅی نو
طاقتور خلق ویریږی، او یرې نه وتښتی. ۲۶ داسې تُوره
نشته چې زخمی یې کړی، نۀ پرې نېزه، نۀ غشے او نۀ
وریاندې نری نېزه څۀ اثر کوی. ۲۷ دا اوسپنه د بوسو په
شان ګڼی، او زېړ د وړستو شوو لرګو په شان ګڼی. ۲۸
غشی دا نۀ شی شړلے، او د لیندې کاڼی خو ورته ګپ
شکاری. ۲۹ لَوړ د بوسو په شان ګڼی، او د نرو نېزو په
راویستلو پورې دا خندا کوی. ۳۰ د دې خېټه د تیرو ماتو
شوو شیشو په شان ده، دا په خټه باندې داسې نښه پرېږدی
لکه چې په مېخونو سورے شوے وی. ۳۱ دا سمندر د
یشېدلو اوبو په شان خوځوی، او دا سمندر داسې شاربی لکه
شُملې. ۳۲ دا د خپل ځان شا ته یو پړقېدونکې کرښه
پرېږدی، او سمندر تک سپین کړی ۳۳ په زمکه باندې د دې
ثانی نشته، دا یو داسې مخلوق دے چې نۀ یرېږی. ۳۴ دا په
ټولو کبښې ډېر مغرور دے، دا د ټولو ځناورو بادشاه دے.“

د حضرت ایُوب خُدائ پاک له جواب ورکول

۴۲ ۱ بیا ایُوب مالِک خُدائ له جواب ورکړو، ۲ ”ما
ته پته ده چې تۀ هر څۀ کولے شې، او تا د خپل کار نه هیڅ
څوک نۀ شی ایسارولے. ۳ تا وفرمائیل چې، ”هغه څوک

دے چې زما په حِکمت باندې د ناپوهۍ سره شک کوې؟“ هغه زهٔ يم، ما د داسې څيزونو خبره کوله چې ما ته يې هيڅ پته نهٔ وه، او هغه خبرې زما دپاره ډېرې عجيبه او لوئې وې.
۴ تا وفرمائيل چې، ”ما ته غوږ ونيسه او زهٔ به وايم، زهٔ به تپوس کوم او تهٔ به ما له جواب راکوې.“ ۵ ما مخکښې صرف ستا په حقله اورېدلى دى، خو اوس مې په خپلو سترګو وليدلې. ۶ نو ما چې څهٔ وئيلى دى نو په هغې شرمنده يم، او په خاورو او ايرو کښې توبه وباسم.“

د مالِک خُدائ حضرت ايُوب له برکت ورکول

۷ کله چې مالِک خُدائ د ايُوب سره دا خبرې وکړې، نو مالِک خُدائ تيمانى اليفز ته وفرمائيل، ”زهٔ تا او ستا دوو ملګرو ته سخت غصه يم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نهٔ ده کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنګه چې زما خِدمت کوونکى ايُوب کړې ده. ۸ نو په دې وجه اوس اووهٔ غوَيى او اووهٔ ګډان بوځه او زما خِدمت کوونکى ايُوب له ورشه او د خپل ځان دپاره دا د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړه، نو زما خِدمت کوونکے ايُوب به ستا دپاره دُعا وکړى، ځکه چې زهٔ به د هغهٔ دُعا قبلوم او ستاسو د کم عقلتوب په مطابق کار به درسره نهٔ کوم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نهٔ ده کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنګه چې زما خِدمت کوونکى ايُوب کړې ده.“ ۹ نو تيمانى اليفز، شوحى بِلداد او نعماتى ضوفر لاړل او چې مالِک خُدائ څنګه فرمائيلى وُو هم هغه شان يې وکړل، او مالِک خُدائ د ايُوب دُعا قبوله کړه.

د خُدائ پاک حضرت ايُوب له بيا برکت ورکول

١٠ نو کله چې ايُوب د خپلو ملګرو دپاره دُعا وکړه نو
خُدائ پاک هغهٔ له بيا برکت ورکړو، او چې ايُوب مخکښې
څۀ لرل نو مالِک خُدائ هغهٔ له د هغې يو په دوه نور هم زيات
ورکړل. ١١ نو هلته هغهٔ له د هغهٔ ټول ورونه خوينډې او ټول
پخوانى خپل پردى راغلل او هغوئ د هغهٔ په کور کښې روټۍ
وخوړه. او هغوئ ورته مينه ښکاره کړه او د هغه تکليفونو په
وجه يې هغهٔ له تسلى ورکړه چې مالِک خُدائ په هغهٔ راوستى
وُو. او هغوئ هر يو هغهٔ له لږې پيسې او يوه د سرو زرو
ګوتمه ورکړه. ١٢ نو مالِک خُدائ د ايُوب وروستنے عُمر د
اول عُمر نه زيات برکتناک کړو، او د هغهٔ څوارلس زره
ګډې، شپږ زره اوښان، دوه زره غويى او يو زر خرهٔ وُو. ١٣
د هغهٔ اووهٔ زامن او درې لونړه هم وې. ١٤ هغهٔ په وړومبۍ
لور باندې يميمه، په دويمه قصياه او په دريمه باندې
قرن‌هپوک نوم کېښودو. ١٥ او په هغه ټول مُلک کښې د
ايُوب د لونړو په شان ښائسته ښځې نهٔ وې، خپل پلار هغوئ له
د دوئ د ورونړو په شان ميراث ورکړو. ١٦ ايُوب د دې نه
پس يو سل او څلويښت کاله ژوندے وو او د څلورم نسل
پورې خپل بچى او نمسى يې وليدل. ١٧ نو بيا ايُوب په پوخ
عُمر کښې مړ شو.